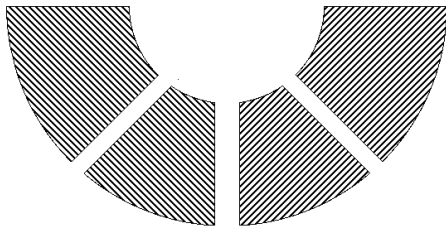
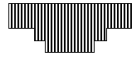

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de
provincieraadszitting

16 oktober 2002

Het sociaal debat

GEZONDHEIDSZORG

P. 328 : GEZONDHEIDSZORG : ALGEMENE TUSSENKOMST OVER WELZIJN EN GEZONDHEID MET O.A. ARBEIDSZORG. BEDENKINGEN OVER HET DOELGROEPENBELEID

De heer Van Hecke, namens mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Graag wil ik enkele bedenkingen formuleren omtrent het sociale luik van de begroting.

Het is evident dat de provincie probeert tegemoet te komen aan de zovele vragen en behoeften van mensen en voorzieningen, maar ook de provincie heeft uiteraard haar beperkingen en dit vooral op financieel vlak. Gezien er minder en minder middelen zijn om te verdelen; vind ik het belangrijk dat de provincieraad eens grondig nadenkt over hoe het sociaal beleid er dient uit te zien in de toekomst. Welke pijlers dient men te hanteren voor welzijn ? Welzijn is immers een subjectief gegeven, het zich welbevinden is voor iedereen anders.

Uiteraard ben ik er mij bewust van dat de provincie inspanningen levert om sociale uitsluiting te voorkomen. Alleen stel ik mij de vraag of al deze inspanningen op lange termijn een blijvend effect zullen hebben.

Kunnen we als provincie alle vragen, en aldus alle projecten, subsidiëren ?

Ik stel dan ook de vraag : "Hoe selectief zijn we ? Welke projecten hebben voorrang ?

Om deze vraag te kunnen beantwoorden heb ik onze huidige projecten onder de loep genomen.

Bijvoorbeeld : samenwerking buitenland – provinciale steun voor twee Ierse ngo's in Ierland. Een dossier, Mijnheer de Voorzitter, dat morgen zal behandeld worden als punten buiten de begroting. Deze aanvraag is gebeurd via de Liga voor de Mensenrechten. Zonder mij uit te spreken over de inhoud en de zinvolheid van dit project; stel ik de vraag : is dit project logisch te verantwoorden binnen ons sociaal beleid ?

Zouden onze subsidies niet beter elders besteed kunnen worden; bijvoorbeeld in een duurzamer project zoals thuiszorg of nieuwe projecten ouderenzorg of gehandicaptenzorg ?

Naast een kritische analyse van de situatie is een goed zicht op wat er leeft bij de betrokkenen van groot belang. Het woord participatie heeft uiteraard verschillende betekenissen. Dit kan variëren van advies verlenen of informeren tot inspraak of mede beslissen.

Er zijn voldoende provinciale adviesraden of overlegstructuren waarbinnen participatie van de betrokkenen mogelijk is. Vrijwel voor elke doelgroep of thema bestaat er een overlegstructuur zoals het Provinciaal Steunpunt Vrijwilligerswerk; het Provinciaal Steunpunt Toegankelijkheid; de Provinciale Adviesraad Senioren; de Provinciale Woonraad; het Platform voor Arbeidszorg, enz....

Alleen vraag ik mij af of het advies of de informatie vanuit deze adviesraden voldoende invloed kan uitoefenen op het beleid. Er bestaan immers ook lokale adviesraden voor verschillende thema's, waaronder sport, senioren, cultuur, enz.

Hebben provinciale adviesraden dan wel een meerwaarde ?

Overleg omwille van het overleg is naar mijn gevoel overbodig.

Een tweede voorbeeld : de nieuw samengestelde Provinciale Adviesraad voor Senioren - de vorige structuur werkte blijkbaar niet zo goed - functioneert onafhankelijk van de provincieraad. De raad heeft een adviserende rol.

Worden de adviezen, geformuleerd vanuit deze raad, opgevolgd of niet ? Welke concrete acties van provinciaal belang heeft deze adviesraad reeds gerealiseerd.

Een ander voorbeeld is het Platform Arbeidszorg.

Deze term wordt in de teksten dubbel gebruikt, namelijk :

- arbeidszorg voor wat betreft beschermde werkplaatsen, dus bezoldigde arbeid ;
- arbeidszorg in de zin van dagbesteding dus onbezoldigde arbeid.

DEBATTEN

Deze laatste geldt voor een beperkte doelgroep, namelijk gehandicaptenzorg en geestelijke gezondheidszorg.

Dit platform lijkt mij zeer zinvol; ik denk niet dat ik de collega's hoeft te overtuigen van het maatschappelijk belang van arbeid te kunnen verrichten onder welke vorm dan ook. Mijn bezorgdheid ligt vooral in "hoe kan men de doelstellingen bereiken als de problematieken van de verschillende doelgroepen zover uit elkaar liggen?".

Gezien de persoonlijke ervaringen van mevrouw Lafkioui in de gehandicaptenzorg weet zij dat de behoeften van deze mensen totaal anders zijn dan bijvoorbeeld psychiatrische cliënten. Deze overlegstructuur wordt ook door de Vlaamse regering gedragen. Hoe kan men de verschillende overheden op elkaar afstemmen en is er geen gevaar voor overlapping?

Ten slotte wil ik eindigen met een constructieve noot.

De provincie doet haar best voor wat betreft het sociale luik en dit merken wij ook. Alleen brengen de vele nieuwe maatschappelijke evoluties niet alleen moeilijke en nieuwe situaties met zich mee die telkens een andere aanpak en methodiek vragen.

Onze projecten hierop afstemmen is niet altijd gemakkelijk.

En toch is het juist door de diversiteit en complexiteit van de verschillende thema's en doelgroepen dat er nood is aan een duidelijke visie en moet men durven keuzes maken.

We hoeven niet bang te zijn om een aantal doordachte keuzes te maken en een grondige selectie te houden in onze subsidiereglementen en in onze adviesraden.

Men kan veel doen, maar niet alles doen. "Less is more"!

Dank u.

P. 328 : GEZONDHEIDSZORG : ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst is een algemene tussenkomst rond sociaal beleid, een beetje opgebouwd vanuit het kader kerntakendebat. Nadien ga ik in op drie concrete beleidsthema's.

De provincie Oost-Vlaanderen profileert zich mijns inziens op het terrein van Welzijn en Gezondheid en Minderheden als een sterk bestuur met een bovenlokale opdracht, gebiedsgericht en ondersteunend. Het provinciaal Welzijns- en Gezondheidsbeleid maakt een duidelijke keuze voor het organiseren van overlegplatformen tussen openbare en private actoren, voorzieningen en diensten, in functie van een betere afstemming van vraag en aanbod en tot het verhogen van de complementariteit tussen voorzieningen.

Voorbeelden daarvan zijn :

- de effectieve en structurele ondersteuning van het Regionaal Welzijnsoverleg in de regio's ;
- om de werking van de LOGO'S te ondersteunen, functioneert binnen de provincie en logo-koepel als overlegplatform en als instrument voor informatie-uitwisseling ;
- het Provinciaal Steunpunt Drugpreventie ;
- regionaal overleg gehandicaptenzorg ; enz.

De ondersteunende rol herkennen we duidelijk in het verzamelen en ter beschikking stellen van informatieve gegevens ten behoeve van lokale besturen, nuttig voor detectie en beschrijving van noden, bestaande voorzieningen.

Als voorbeeld geef ik het dataproject Welzijn en Gezondheid met de sociale kaart, een geïnformatiseerd gegevensbestand, een instrument voor regionale afstemming en planning. Een ander voorbeeld is het gemeentelijk woondossier.

Laat mij deze uitgangspunten toepassen op een drietal punten uit het welzijnsbeleid.

Ten eerste : jeugd.

De hoofdtaak blijft "provinciaal en regionaal jeugdwerk" ondersteunen, een bovenlokale opdracht.

De begroting voorziet 580 000 EUR voor subsidies aan provinciaal en regionaal jeugdwerk. Het is zeer goed dat de provincie een financiële ondersteuning biedt aan het georganiseerde jeugdwerk.

Het nieuwe reglement voor de subsidiering van jeugdorganisaties kunnen we echter nog niet helemaal beschouwen als een structureel gegeven.

Door de Jeugdraad en door de 3de commissie werd gevraagd het reglement na één jaar werking te evalueren, verfijningen aan te brengen en een realistische plafonnering in te bouwen rekening houdend met de eigenheid van de organisaties.

Ik meen dat het jeugdwerk, de vele jeugdorganisaties hier recht op hebben.

Zij nemen de verantwoordelijkheid op om voor andere jongeren en kinderen, met actuele methodieken, een actieve vrijetijdsbesteding mogelijk te maken met inherent attitudevorming als verantwoordelijkheidszin, verwerven van sociale vaardigheden, solidariteit, maatschappelijk engagement, gemeenschapsvorming.

Wij als christen-democraten stellen net deze waarden heel erg voorop.

In 2002 kon geen projectsubsidiering worden voorzien.

Positief is dat in de huidige begroting 74 368 EUR subsidies voor jeugdprojecten en ook een bedrag van 33 466 EUR voor subsidies voor integrale jeugdhulpverlening apart is opgenomen, wat toch aangeeft dat de gedeputeerde oog heeft voor nieuwe tendensen.

Ten tweede is er de noord-zuidsamenwerking.

Binnen dit beleidsaspect gaat de regio-gerichte samenwerking met partners in het Zuiden en de verbreding van het draagvlak voor internationale solidariteit in eigen midden "hand in hand".

De specificiteit van het provinciale bestuursniveau ligt op dat terrein met name meewerken aan regionale ontwikkeling in het Zuiden in welbepaalde regio's enerzijds en een draaischijfrol vervullen voor educatie en sensibilisering binnen ons eigen territorium.

Opvallend in de begroting is hier de overheveling van een krediet binnen de noord-zuidsamenwerking naar het project "Kleur bekennen".

Uit de beleidsnota blijkt dat we op beide terreinen op een belangrijk keerpunt staan :

- voor de regio-gerichte noord-zuidsamenwerking : in welke mate zal het provinciale ondersteuningsbeleid bijgestuurd worden om in de drie regio's zelf een meerwaarde te creëren inzake regionale planning en ontwikkeling ?
- op het vlak van internationale educatie en sensibilisering : hoe zal de voorgenomen verbreding naar andere maatschappelijke actoren worden gerealiseerd ?

Als derde punt is er de thuiszorg – mantelzorg. En hier wil ik toch even dieper op ingaan.

Tijdens de bespreking van de begroting in de 3de commissie en reeds eerder bij de voorstelling van het Strategisch Plan Thuiszorg vanuit PRATO kwam de vraag naar boven of naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Vlaamse zorgverzekering het provinciaal reglement ter subsidiering van particulieren ter ondersteuning van de thuisverzorging van bejaarden moet herzien worden.

De beleidsnota 2003 stelt : "Voor de verdere ondersteuning van de mantelzorg zijn middelen ingeschreven die besteed kunnen worden na evaluatie van de relatie tussen de provinciale mantelzorgpremie, de Vlaamse zorgverzekering en de lokale premiereregelingen."

Het profiel van de Oost-Vlaamse mantelzorgpremieverstrekker zou worden nagegaan. Uit een analyse van de administratie Welzijn blijkt dat er een integrale overlapping is van de doelgroep bereikt met de Vlaamse zorgverzekering en de provinciale mantelzorgpremie.

Maar toch even nuanceren.

De Vlaamse zorgverzekering voorziet in een tegemoetkoming in de niet-medische kosten van zwaar zorgbehoevenden en is bestemd voor de te verzorgen persoon zelf.

De provinciale mantelzorgpremie is bestemd voor de mantelzorger, een tegemoetkoming aan personen die bij hen thuis een bejaarde verzorgen die op medisch gebied hulpbehoevend is.

De provinciale premie kan beschouwd worden als een gebaar, een eerder morele dan financiële duw in de rug, uit waardering voor het vrijwilligerswerk, voor de onbevungen inzet voor het familielid - de verzorgende.

Het toekennen van een mantelzorgpremie is een vorm van waarderingstoelage die niet gelinkt is aan de zorgkosten, maar een uiting van waardering is voor de thuisverzorgers en mantelzorgers die een zwaar zieke of zorgbehoevende bejaarde thuis opvangen.

DEBATTEN

De fysieke en mentale belasting van een dagelijkse zorgarbeid mag niet onderschat worden. De familieleden die deze zorg opnemen, vervullen uiteenlopende taken : praktische, ondersteunende, begeleidend, naast huishoudelijke taken en naast een voortdurend luisterend oor zijn. Mantelzorg gaat gepaard met een fysieke en emotionele belasting.

En niet alleen de zorgtaak behoort tot het takenpakket, want de dagdagelijkse dingen moeten ook gedaan worden. Daarom moet mijns inziens deze vorm van vrijwillige zorg voldoende blijvend ondersteund en erkend worden.

Deze ondersteuning kan verschillende vormen aannemen :

- integratie van de mantelzorgers in een netwerk met andere vrijwilligers en hulpverleners. Op die manier voelen zij zich partner in de zorg en kunnen zij ervaringen uitwisselen ;
- verder nog kan vormingsmomenten voor deze mantelzorgers ertoe bijdragen dat zij hun zorgtaak op een minder belastende manier kunnen uitvoeren en psychologisch en emotioneel met de zorgdruk leren omgaan ;
- voorzien en de uitbouw van een "buddy"-systeem zodat de mantelzorger wat meer tijd kan nemen voor zichzelf, want mantelzorgers lopen het risico soms sociaal geïsoleerd te geraken ;
- het voorzien van een financiële ondersteuning kan de financiële belasting van de gezinsleden van zorgverstrekkers verlichten en blijft een bron van maatschappelijke erkenning ;
- ook vanuit PRATO worden voorstellen gedaan om mantelzorg te ondersteunen en anderzijds ook denkpistes aangereikt om mantelzorgers financieel te ondersteunen.

Ook de provinciale criteria in het bestaande reglement zouden kunnen bijgestuurd worden :

- een afschaffing van de leeftijdsbeperking ;
- voorwaarden niet zozeer op basis van inkomen, maar op basis van de zorgvraag ;
- het afschaffen van de vereiste familieband, enz.

De kernvraag is dus : moet door de komst van een extra ondersteuningsvorm vanuit de Vlaamse overheid, een andere bestaande vorm van ondersteuning op provinciaal niveau worden afgeschaft/geheroriënteerd en hoe ?

Een eerste gesprek is hierover gevoerd in de commissievergadering waarbij afschaffing van het reglement en heroriëntering van de middelen binnen de thuiszorg als besluitvorming werd geformuleerd. Een goede keuze, denk ik.

Ik las deze morgen nog een artikel in De Standaard die deze denkpiste ook ondersteunt. En ik kijk even in de richting van de *sp.a*-fractie want het was een artikel bij het luik van commentaar "eerst welzijn dan welvaart". Het is een artikel van Jan Van Duppen, huisarts en Vlaams volksvertegenwoordiger voor de *sp.a*. En ik vind hierin een ondersteuning voor mijn redenering. Ik haal één fragment aan waar hij stelt : "Een goed netwerk van mantelzorg, familie en vrienden kan vele nutteloze ziekenhuisopnames vermijden en bovendien rust- en verzorgingstehuizen, psychiatrische centra en opvang voor vereenzaamden of getraumatiseerde kinderen fundamenteel ontlasten."

Ik denk dat dit duidt dat mens-zijn is zich voor de andere verantwoordelijk weten. En het initiatief van mensen en groepen om zelf aan welzijnsbehoeften tegemoet te komen is van groot belang. Onmisbaar voor de kwaliteit van het gecreëerde welzijn en biedt een principieel pluspunt voor een solidaire samenleving.

Daarom denk ik dat de provinciale overheid dit moet valoriseren.

Dank u.

Applaus

SOCIALE EN GEZINSVOORZIENINGEN**P. 312 : UITBOUW STEUNPUNT TOEGANKELIJKHEID : VOORSTEL OM VANUIT DE PROVINCIE INITIATIEVEN TE NEMEN OM DE TOEGANKELIJKHEID VERDER UIT TE BOUWEN****Mevrouw Willems**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het najaar van 2001 heeft het provinciebestuur met de Vlaamse gemeenschap een convenant afgesloten met het oog op de installatie van een Provinciaal Steunpunt Toegankelijkheid, wat ondertussen is gebeurd.

De missie is het streven naar een toegankelijke samenleving.
In de beginfase zal het Provinciaal Steunpunt Toegankelijkheid een toegankelijkheidsbeleid helpen opbouwen dat gericht is op de fysieke toegankelijkheid voor iedereen en dit van publieke gebouwen, zowel openbaar als privaat.
Op de begroting is een krediet voorzien van 68 000 EUR.

Graag zou ik twee voorstellen willen formuleren om de toegankelijkheid verder uit te bouwen, namelijk :

1. kan de provincie initiatief nemen om een provinciaal adviesbureau op te richten ten behoeve van gemeenten bij het bouwen of bouwwerken aan openbare gebouwen, bij de aanleg of het herstel van wegeninfrastructuur, het vernieuwen van voetpaden, de bouw en renovatie van openbare gebouwen ?
2. binnen onze provincie is de aandacht voor de toegankelijkheidsproblematiek reeds ruime tijd aanwezig, maar is er vooral de gerichtheid op de fysieke toegankelijkheid. Ik vraag dan ook om dit vlug te overstijgen en oog te hebben voor toegankelijkheid in ruime zin, bijvoorbeeld de toegankelijkheid van informatie en dienstverlening. Ik verwijs even naar mijn tussenkomst rond het streekgericht bibliotheekbeleid. Ik denk dat dit ook een aandachtspunt zou kunnen zijn. Dus kortom een pleidooi om niet alleen oog te hebben voor fysieke toegankelijkheidsproblemen.

Dank u.

P. 314 : GEHANDICAPTENZORG – ERELONEN, PRESENTIEGELDEN EN ANDERE VERGOEDINGEN : TUSSENKOMST I.V.M. DE DEELNAME VAN DE PROVINCIE AAN HET EUROPEES JAAR VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP IN 2003**De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De Europese unie heeft 2003 uitgeroepen tot het Europees Jaar van Personen met een Handicap. Dit themajaar moet een extra duwtje geven aan de integratie van mensen met een handicap in de samenleving. De Vlaamse overheid wil via het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap hiervoor beroep doen op de provinciale en gemeentelijke besturen en het verenigingsleven om activiteiten en initiatieven op touw te zetten voor mensen met een handicap en activiteiten en initiatieven organiseren die mensen met en zonder handicap bij elkaar brengen.

Alle organisaties die een activiteit of project willen ontwikkelen in 2003 kunnen een aanvraag tot sponsoring indienen bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en kunnen hiervoor maximaal 2 500 EUR sponsoring ontvangen. Hiervoor moet het wel gaan om een initiatief of een activiteit die mensen met en zonder een handicap bij elkaar brengt. De uiterlijke indieningsdatum voor een project was op 10 oktober 2002, dus nog niet zo lang geleden. Behalve deze vorm van projectsubsiëring staat het natuurlijk iedereen vrij zelf activiteiten en initiatieven te ontwikkelen in het kader van het Europees Jaar van Personen met een Handicap.

Natuurlijk neemt het provinciebestuur al verschillende initiatieven. Er is :

- het reglement betreffende de subsidiëring van initiatieven in verband met de geneeskundige behandeling, de verzorging, de opvoeding, de tewerkstelling en ontspanning van gehandicapten, de betoelaging van een minitel ;
- in de begroting 2003 een bedrag van 347 051 EUR voorzien voor het bouwen, uitbreiden of uitrusten van privé-instellingen voor personen met een handicap ;

DEBATTEN

- ook een bedrag van 161 130 EUR voorzien voor subsidies aan vakantiecampen en vormingscursussen en een bedrag van 694 102 EUR voor subsidies aan beschutte werkplaatsen voor tewerkstelling van personen met een handicap ;
- het reglement betreffende de subsidiëring van diensten die binnen de provincie Oost-Vlaanderen instaan voor zelfstandig wonen van personen met een fysieke handicap, begeleid wonen van personen met een mentale handicap en thuisbegeleiding van gezinnen met een persoon met een handicap, waarvoor in 2003 op de begroting 86 763 EUR voorzien is ;
- de Provinciale Coördinatiecel Aangepast Sporten die meer personen met een handicap wil stimuleren tot permanente sportbeoefening en al aan bod kwam tijdens de tussenkomst van collega Heyndrickx ;
- de ondertiteling sinds 1997 van de nieuwsuitzendingen op AVS in samenwerking met de Federatie van Vlaamse Doven Organisatie ;
- de Centrale Wachtlijst van de provincie Oost-Vlaanderen voor personen met een handicap ;
- het meer recente initiatief waarbij de provincie het project ondersteunt van de vzw Obra aangaande "Personen met een mentale handicap in de gevangenissen" en dit met een subsidie van 25 000 EUR. Wellicht zal de gedeputeerde straks in zijn antwoord aanvullend een aantal initiatieven meedelen. Dus stellen dat de provincie Oost-Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid niet opneemt ten overstaan van de Oost-Vlaming met een handicap zou onheus zijn.

Maar toch had ik graag vernomen of er bijzondere initiatieven worden genomen ter gelegenheid van dit Europees Jaar van Personen met een Handicap in 2003 en gelet op de hoogdringende problematiek van het actuele en nijpende tekort aan opvangplaatsen voor mensen met een handicap.

Concreet had ik volgende vragen :

- is het provinciebestuur op de hoogte van het Europees Jaar van Personen met een Handicap en welke initiatieven worden voorzien ?
- heeft het provinciebestuur een aanvraagdossier binnengestuurd bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ?
Zo ja, welk ? Zo nee, waarom niet ?

Dank u.

P. 318 : SOCIALE BIJSTAND DOOR DE PROVINCIEDIENSTEN – TOEGESTANE SUBSIDIES : TUSSENKOMST OVER MANTELZORG

De heer Van Landeghem

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik vrees dat ik voor een stuk in herhaling ga vallen. Collega Annick Willems verwees in haar eerste tussenkomst ook al naar bladzijde 30 van de beleidsnota waar het al of niet verder uitbetalen van de provinciale mantelzorgpremie door de provincie in vraag gesteld wordt.

Het zal wel door het grote succes zijn van de Vlaamse zorgverzekering dat die zaken in vraag gesteld worden.

Ik zou echter willen pleiten voor een maximaal behoud van een provinciale tussenkomst voor mantelzorg, zeker ook indien die toegekend wordt aan individuele aanvragers, dit zelfs naast en bovenop eventuele andere premies van andere bestuursniveaus, bijvoorbeeld dus de Vlaamse zorgverzekering.

Premies zoals de Vlaamse zorgverzekering die vanaf volgend jaar trouwens verminderd wordt om aan de grote vraag nog te kunnen beantwoorden, hebben immers geen volledig vergoedend karakter, maar zijn veeleer een symbolische tegemoetkoming aan de mantelzorgverstrekkers – veelal familieleden - voor de zeer vele uren die zij aan de verzorging van de zorgbehoefte besteden. Ze vergoeden slechts een fractie van de geleverde inspanning.

Een bijkomende provinciale premie kan dan ook begrepen worden als een extra blijk van waardering voor de geleverde inspanningen en als een bescheiden bijdrage in de niet becijferbare kosten.

Op die wijze kan een stuk worden bijgedragen aan de instandhouding en de bevordering van thuiszorg door niet-professionelen, vaak dus familieleden of vrienden van de zorgbehoefte.

Mantelzorg, aangevuld met professionele zorgverstrekking weliswaar aan huis, wordt ongetwijfeld meer en meer belangrijk in de visie rond verzorging van langdurig zwaar zorgbehoeftige als alternatief voor verzorging in gespecialiseerde instellingen.

Dat dit voor de gemeenschap uiteindelijk ook financieel voordeliger is kan ook deels de instandhouding van het premiestelsel verantwoorden.

"Anderzijds" is er ook een tendens waar te nemen waarbij aan de zorgbehoevende de mogelijkheid geboden wordt om individueel een budget te beheren waarmee hij zijn zorg kan inkopen waar hij dat wil. Zie bijvoorbeeld het Persoonlijk Assistentiebudget dat sinds enkele jaren meer en meer toegekend wordt aan gehandicapte personen.

Wanneer er toch zou geopteerd worden voor een extra ondersteuning aan professionele zorgverstrekkers zou als alternatief kunnen weerhouden worden dat een individueel toegekende premie - die deels besteed wordt aan mantelzorg door niet-professionele en deels aan het inkopen van zorg bij een erkende instelling - de projecten onrechtstreeks toch ondersteund zien door de provincie.

In beide situaties zal het uiteraard wel noodzakelijk zijn om het bestaande reglement volledig opnieuw te bekijken, eventueel de doelgroep te wijzigen en/of uit te breiden, de juiste modaliteiten aan te passen en te moderniseren, enz.

Mevrouw Willems gaf het ook al aan.

Daarom mijn concrete vraag om de discussie te heropenen en verder te zetten in de bevoegde commissie aangezien deze mijns inziens nog niet volledig was afgerond.

Dank u.

P. 318 : BEJAARDENZORG – TOEGESTANE SUBSIDIES : TUSSENKOMST OVER DE SUBSIDIES TER ONDERSTEUNING VAN BEJAARDEN

De heer Lootens, namens de heer Jacobs

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijnheer Jacobs houdt zich aan wat er in de commissie is afgesproken. Dat is zeer goed, want mevrouw Willems, die voorzitter is van de 3de commissie, krijgt alleen maar lof voor haar werk en zeker voor wat haar tussenkomst hier vandaag in de raad betreft.

Maar mevrouw Willems brengt – individueel waarschijnlijk, of namens de fractie, maar niet zoals afgesproken in de commissie – een voorstel naar voor.

We hebben nochtans afgesproken dat er over wat er in de commissies gezegd wordt hier niet gesproken wordt.

Ik zal het dus niet zeggen, maar toch een beetje zeggen.

In de commissie is afgesproken dat een deel van de mantelzorg weg gaat en het een herlocatie, een allocatie krijgt in de sociale politiek. Dus het gaat niet weg uit de sociale politiek.

Over alle politieke partijen heen was er daar een grote consensus over.

Het andere deel zal gebruikt worden om de beloftes en de engagementen die de provincie voor dit jaar gedaan heeft, te kunnen honoreren.

Niettegenstaande de mooie tekst van dokter Van Duppen - die mij onbekend is. De man is van heel ver moeten komen. Hij is huisarts en staat in de praktijk - zeg ik dat we vandaag vragen om dat verder te bespreken in de commissie.

We moeten dat niet vragen aan de gedeputeerde, want er is het engagement van de voorzitter, mevrouw Willems, en de gedeputeerde dat we dat verder zullen bespreken in de 3de commissie. Ik ben geen lid van de commissie, maar mevrouw Van der haeghen heeft er mij aan herinnerd dat er een engagement is in de commissie Sociale Zaken om daar verder over te discussiëren. De discussie van vandaag is altijd goed, maar deze over wat te doen met de mantelzorg en de zorgverzekering is volop in gedachten bezig en zal volgen in de bevoegde commissie.

In feite – en ik zeg dat niet met verwijt, want het debat moet hier zoveel mogelijk loskomen – is het een beetje te vroeg om hier met oplossingen, tenzij namens de partij, naar voor te komen.

In de commissie was de grote afspraak, over alle partijgrenzen heen, dat wat er vrij zou komen, wat complete doublures zouden zijn, in de sociale politiek blijft.

DEBATTEN

Dat was volgens mij de afspraak en dat wou ik zeggen namens mijnheer Jacobs, die dat nu in mijn oor fluistert.
Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik vind het goed dat we hier een mooi debat over mantelzorgpremie kunnen voeren en ik heb vorig jaar misschien een beetje het debat op gang gebracht door een amendement in te dienen.

We hebben een zeer goed rapport en onderzoek gehad vanuit de administratie en een heel duidelijk beeld gekregen van de situatie waarbij een mooie vergelijking is gemaakt van ons provinciaal stelsel met het Vlaamse.

We hebben daar in de commissie een grondige discussie over gevoerd. En misschien is die nog niet ten einde - absoluut niet -, maar ik wil toch een aantal dingen aanhalen.

Van waar komen we eigenlijk ?

We hebben het reglement enkele jaren geleden goedgekeurd. Ik hoor de motivering van de gedeputeerde nog, die zei : "Eigenlijk moeten we daar iets voor doen want andere overheden blijven in gebreke. En als andere overheden het niet doen, moeten wij als provinciale overheid iets doen. Wij hebben een signaalfunctie. Het is belangrijk dat wij iets doen, dat wij anderen wakker maken." Die mantelzorgpremie werd ingevoerd, ook met onze steun en wij staan daar volledig achter.

Vandaag is de situatie anders.

De leemte die toen bestond en waar wij ingesprongen zijn en waar wij ook hebben getoond dat wij als provincie een bestuur zijn die dat kan en die daar ook zijn nut toont als bestuur, ook op sociaal vlak, is opgevuld.

We moeten dus op een bepaald ogenblik kunnen zeggen : "Oké, die leemte is opgevuld. Er bestaat een Vlaamse regeling. Laten wij ons nu even terugtrekken of laten wij kijken hoe wij op een andere manier met die middelen kunnen omgaan."

Het is – en het is al vaak gezegd – vaak moeilijk om, eens men een reglement heeft, dat terug te schroeven en te zeggen : "Nu gaan we stoppen. We gaan andere prioriteiten leggen of onze prioriteiten heroriënteren."

Ik wou nog even meegeven, ook voor de collega's die er niet bij waren de vorige legislatuur, dat dit eigenlijk de motivering was.

Vandaag staan wij waar wij vandaag staan met de reglementering die er bestaat. Ik denk dat we erover moeten nadenken of dit nog wel een efficiënt beheer is : drie bestuursniveaus - want vele gemeenten hebben ook een eigen aanvullend subsidiereglement eraan gekoppeld - met eigenlijk eenzelfde zorgvorm, weliswaar een klein beetje verschillend ondersteunend. Is dit nog een efficiënt beheer ? Zo ook in het kader van het kerntakendebat. Ik denk dat we dit ook moeten meenemen en dat het beter is dat een aantal besturen echt die verantwoordelijkheid op zich nemen en dat iedereen op zijn niveau de juiste ondersteuning kan geven.

Dank u.

De heer De Vuyst

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals mevrouw Willems het daarstraks heeft verwoord, ben ik in die teneur ook tussengekomen op de commissie om te zeggen dat we niet zomaar onze mantelzorgpremie van de kaart moeten vegen, want het heeft, naast wat er inhoudelijk gezegd is, een aantal specifieke kenmerken die we niet terugvinden in de zorgpremie van de Vlaamse regering. Dat is duidelijk.

We spreken altijd over de herkenbaarheid van de provincie of over de herkenbaarheid bij de burger van wat de provincie doet. Wel, dat was nu één van de weinige premies waarmee we zeer hoog scoorden bij de burger.

Er waren veel mensen die daarvan konden genieten en ongeveer de helft van de Oost-Vlaamse gemeenten hadden daar ondertussen een eigen premiestelsel aan gekoppeld. Daar moet u ook goed rekening mee houden wanneer we dat laten verdwijnen, want het werd alleen gekoppeld aan een administratief onderzoek dat hier gebeurde. De gemeente legde er gewoon een stuk bovenop zodat die premie toch enige inhoud kreeg.

Dus ook met die redenering, dacht ik, moeten wij rekening houden.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat de reactie van de drie collega's op de uiteenzetting van mevrouw Willems bijzonder fair is. Maar ik denk dat ze op geen enkel moment uit haar rol gevallen is als raadslid.

Ik zie nog altijd het onderscheid tussen het werk in de commissie en het werk in de raad en het staat haar volkomen vrij, zeker als lid van onze fractie, om in deze raad met suggesties naar voor te komen tot heraanwending van het krediet dat vandaag voorzien is binnen de mantelzorg.

Eigenlijk heeft ze in dat kapittel niets anders bepleit dan de erkenning van de bestaande overlapping en dat het geen zin heeft om dit krediet zo maar, met de botte bijl, weg te werken uit deze begroting, maar dat wij uiteindelijk suggesties hebben – en de collega heeft het verwoord – ter heroriëntering van het bestaande krediet.

Ik meen destijds toch gehoord te hebben dat Agalev een ander geluid liet horen waar het ging over de vaststelling dat er een overlapping zou zijn. Ik meen mij te herinneren dat zij toen voorgesteld hebben om het krediet gewoonweg te schrappen.

Ik stel vast dat zij vandaag een stap terugzetten. Het siert hen.

In elk geval hoop ik dat de commissie met de suggesties van collega Willems zal willen rekening houden, dat wij die geldmiddelen bewaren gezien de vele noden die binnen die sector bestaan en dat wij op een zinvolle manier een herbesteding geven aan het beschikbare geld.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U merkt aan de tussenkomsten – en ik ben er heel blij mee – dat rond dit toch belangrijke onderdeel van onze welzijnspolitiek er vanuit de fracties op een zeer positieve manier wordt gereageerd.

De violen zijn vandaag nog niet helemaal gelijk gestemd. Dat zou moeilijk kunnen ook. Er is – en dat is door de diverse collega's die zijn tussengekomen onderstreept – vanuit onze dienst Welzijn een onderzoek geweest om te kijken in welke mate er overlapping is, dit puur financieel en puur naar de gezinnen toe die van onze mantelzorgpremie en van de zorgverzekeringspremie van de Vlaamse overheid genieten.

Dat is van onze kant uit gezien naar de zorgverzekeringspremie toe voor 100 % overlappend. Dat is correct.

Weten wij vandaag wat wij concreet gaan doen ?

Men hoort uit de reacties van de collega's - en dat is goed - dat men weliswaar zeer goed beseft hoe belangrijk de mantelzorg is binnen de thuiszorg, maar dat wij vandaag de reglementering zoals ze bestaat moeilijk integraal kunnen laten bestaan.

Ik denk dat we daar sowieso bijstellingen, wijzigingen, eventuele afschaffing en vervanging door iets anders zullen moeten aanbrengen.

We hebben – en dat is hier ook al gezegd – in de commissie daarover zeer constructief een begin van discussie kunnen voeren.

Het is uiteraard, Collega Van Landeghem, zo dat die discussie niet uitgeput is. Integendeel, ze moet eigenlijk nog beginnen.

We hebben binnen de commissie een belangrijk principiële akkoord kunnen bereiken, namelijk dat het bedrag sowieso binnen de sector behouden blijft.

DEBATTEN

Ik denk dat dit zeer belangrijk is en dat wij nu de intellectuele eerlijkheid moeten hebben om ten overstaan van elkaar, elk vanuit zijn invalshoek, elk vanuit zijn/haar bekommernissen, in de commissie in alle sereniteit geen welles-nietesdebat te voeren, want daar hebben we niets aan. Wij moeten in alle openheid en sereniteit alle mogelijkheden naast elkaar leggen en kijken waar wij, als provincie, het best aan doen, dit vooral ten bate van die mensen naar wie wij ons richten.

Het probleem in zo een discussie is natuurlijk altijd dat iedereen gelijk heeft vanuit de invalshoek van waaruit het probleem wordt bekeken.

Al die gelijken samenbrengen zal wel enige inspanning vergen van ons allemaal. Maar ik ben hoopvol gestemd omdat ik uit geen enkele fractie negatieve signalen heb gekregen om van het geheel gewoon tabula rasa te maken en het van de kaart te vegen.

Dat vind ik op zich al heel belangrijk.

Dus, om het in mooi Nederlands te noemen : à suivre.

Dank u.

P. 318 : BEJAARDENZORG – TOEGESTANE SUBSIDIES : TUSSENKOMST OVER DE PROVINCIALE ADVIESRAAD VOOR SENIOREN

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De Provinciale Adviesraad voor Senioren, vernieuwd samengesteld volgens het nieuw reglement en goedgekeurd door de provincieraad, werd op 24 september 2002 geïnstalleerd.

Deze installatie heeft lang op zich laten wachten, want de vorige vergadering van deze adviesraad dateert reeds van 14 mei 2001. Dat is 15 maanden geleden.

Heeft de werking van deze adviesraad dan zoveel maanden stil gelegen ?

De Provinciale Adviesraad voor Senioren stelt jaarlijks een thema voor bijzondere senioreninitiatieven van bovenlokaal belang voor aan de bestendige deputatie waarvoor dan subsidies beschikbaar zijn. Voor 2002 was het thema "toegankelijkheid".

Hoeveel dossiers werden er ingediend voor 2002 ? Welke dossiers werden door de bestendige deputatie weerhouden ? Zijn er in 2002 subsidies uitbetaald aan de seniorenverenigingen ? Heeft de Provinciale Adviesraad voor Senioren in 2001 en in 2002 volgens artikel 16 van het provincieraadsbesluit tot vaststelling van opdracht, werking en samenstelling van deze adviesraad en vastgelegd in de statuten, een breed forum ingericht ? Is er reeds een provinciale seniorenconsulent werkzaam ?

Dank u.

P. 316 : MINDERHEDEN – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN : VRAGEN OVER HET TIJDSCHRIFT "ANDERZIJDS"

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vanaf 1994 heeft de dienst Minderheden een eigen tijdschrift "Anderzijds".

Naast informatie over de activiteiten van de dienst Minderheden en de evoluties binnen het werkveld worden ook meer inhoudelijke artikels opgenomen.

Zoals uit de notulen van de bestendige deputatie van 21 oktober 1993 blijkt, was de belangrijkste drijfveer om met een dergelijk tijdschrift uit te pakken dat men actuele informatie wou brengen over de werking, de dienstverlening en de beoogde resultaten van het Provinciaal Centrum voor Interculturele Vorming over de provinciale opties en initiatieven inzake minderhedenbeleid. Men wou een thematisch dossier dat het belang van de activiteit overstijgt.

Er werd toen gestart met een oplage van 1 500 exemplaren en een kostprijs op jaarbasis van 1 651 EUR, exclusief verzendingskosten.

Sinds 2001 werd "Anderzijds" op basis van een mijns inziens zeer vage en onduidelijke overeenkomst een gezamenlijk tijdschrift van de dienst Minderheden, het Provinciaal Integratiecentrum Oost-Vlaanderen vzw en het Intercultureel Netwerk Gent vzw. Maar het tijdschrift behoudt zijn duidelijke provinciale stempel : de eindredactie blijft bij het provinciebestuur als verantwoordelijke uitgever liggen. In dit geval is het de griffier die de eervolle taak heeft om als verantwoordelijke uitgever te fungeren.

Elk nummer bevat een thematisch dossier waarin een onderwerp wordt uitgediept. Het tijdschrift verschijnt driemaal per jaar en is geheel gratis.

Gratis ?

Gratis voor de geadresseerde van het tijdschrift, maar intussen is de oplage al opgelopen tot meer dan 1 800 exemplaren. Ik vraag me trouwens af naar wie dat allemaal gaat. De kostprijs is geëxplodeerd naar 13 422 EUR per jaar, exclusief verzendingskosten.

Dat die samenwerking elk jaar zou geëvalueerd worden, dixiet de notulen van de bestendige deputatie, staat wel in de overeenkomst, maar daarvan ontbreekt in het dossier elk spoor.

Waarom zouden ze : de multikulobby heeft zijn eigen ding en wil dit graag ook zo houden.

Het ligt in de bedoeling van de bestendige deputatie om, vanaf volgend jaar, te snoeien in de wildgroei aan Oost-Vlaamse publicaties en te komen tot één provinciaal tijdschrift, zoals het tijdschrift Informeel, dat nu een oplage van 21 000 exemplaren kent.

Zal "Anderzijds" hier ook ondervallen? Is er ineens niet meer die dwingende nood om het Oost-Vlaamse minderhedenbeleid te propaganderen ?

Ik weet het niet.

Zal "Anderzijds" verder bestaan ? In welke vorm dan wel ? Hoe zal het geïntegreerd worden in dat ene provinciale tijdschrift ?

Ik weet het evenmin.

Wat ik wel weet is dat in de reeds verschenen nummer van "Anderzijds" met de regelmaat van een klok politieke standpunten worden ingenomen, waarbij kritiek wordt gegeven op het vreemdelingenbeleid van de regering, de standpunten van bepaalde "democratische" - zo noemt men ze toch in het tijdschrift - politieke partijen, kritiek op bepaalde media en natuurlijk wordt er ook regelmatig gewaarschuwd voor de dreiging en het gevaar van extreem-rechts. U vult maar verder aan. U kent de klassiekers wel.

Ik onthoud u de citaten uit de verschillende nummers van "Anderzijds", maar een studie loont de moeite en een bloemlezing zou boekdelen spreken.

Wat er natuurlijk niet duidelijk uit blijkt, is, dat het hier om persoonlijke standpunten van de auteurs gaat en voor de lezer is dit nog minder duidelijk.

Neen, voor hem gaat het hier om een provinciale publicatie, één van de vele die in zijn brievenbus vallen, en logischerwijs is dat dan het standpunt van de provincie Oost-Vlaanderen.

Het lijkt me dan ook nuttig en noodzakelijk, aangezien er dit jaar nog twee nummers op kosten van de Oost-Vlaamse belastingbetaler moeten verschijnen, dat volgende vragen gesteld worden :

- wat is het huidige statuut van het tijdschrift "Anderzijds" en welke zijn de plannen voor volgend jaar ?
- wat is het doelpubliek en effectieve lezerspubliek ? Naar waar gaan die 1 800 exemplaren ?
- wie is verantwoordelijk voor de redactionele lijn ? Wie bepaalt die ?
- op welke basis kan een artikel verschijnen ?
- is er ruimte voor een inhoudelijk debat of kritiek op de verschenen artikelen ?
- mogen ook standpunten die indruisen tegen de lijn van "Anderzijds" verschijnen ? Mag er bijvoorbeeld een artikel van een Vlaams Blok-mandataris verschijnen ?
- wat is de gedetailleerde kostprijs op jaarbasis van "Anderzijds" ?

Dank u.

P. 318 : MINDERHEDEN – TOEGESTANE SUBSIDIES : BEDENKINGEN BIJ O.A. HET POLITIEPROJECT EN HET PROJECT ROND DE TEWERKSTELLING VAN LAAGGESCHOOLDE ALLOCHTONEN IN DE SOCIAL-PROFIT SECTOR

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Onder het motto "positieve discriminatie is óók discriminatie" heb ik mijn bedenkingen en reserves bij onder andere het politieproject, de aanwerving van allochtonen bij de politiediensten en vooral het project rond de tewerkstelling van laaggeschoolde allochtonen in de social-profit sector.

Ik gun iedereen kansen, zelfs gelijke kansen, maar door deze "positieve discriminatie" heb ik sterk de indruk dat de laaggeschoolde allochtonen in de kou blijven staan.

DEBATTEN

En die laaggeschooldheid bestaat bij onze mensen óók !
Ik weet uit ervaring waarover ik spreek en ik weet welke inspanningen deze – vaak prima beroepskrachten – moeten leveren om aan de bak te komen.

Dergelijke "positieve discriminatie" ten overstaan van allochtonen maakt het voor deze mensen nóg moeilijker om werk te vinden.

Laat ons dit project afschaffen, deze financiële inspanningen schrappen om iedereen een ernstige kans te geven.

Zij die écht willen werk vinden maken dan des te meer kans.

Nu keer ik terug naar het politieproject met de tekst van de heer Stevenheydens.

We lazen in die tekst van de beleidsnota op pagina 32 dat de provincie het politieproject, dus de aanwerving van allochtonen bij de ordediensten, zal verderzetten. Mag ik vragen wat dit project concreet juist inhoudt ?

Waarom kiest men voor een apart project voor de aanwerving van allochtonen bij de ordediensten terwijl volledige integratie bij zulke diensten een basisvoorwaarde zou moeten zijn.

Dank u.

P. 318 : SUBSIDIE VOOR VERNIEUWENDE EN VORMINGSPROJECTEN IN DE SECTOR BIJZONDERE JEUGDZORG : TUSSENKOMST I.V.M. DE SUBSIDIËRING VAN PROJECTEN IN DE BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wens mijn tussenkomst aan te vatten met een terugblik op de besprekingen van vorig jaar.

Tijdens de begrotingsdebatten van vorig jaar heeft raadslid Jacobs een tussenkomst gehouden over alternatieve bestraffingsprojecten voor jongeren. Collega Jacobs zei onder meer en ik citeer: "Dat nog geen enkel mens op een betere manier, als een beter mens uit de gevangenis is gekomen." Hij heeft dat toen gezegd om aan te tonen dat hij een hevig voorstander is van alternatieve straffen, zeker wanneer het betrekking heeft op jongeren. Nu, als het over jongeren gaat, spreekt men niet over alternatieve straffen, maar over maatregelen omdat de jeugdbeschermingswet van 1965 het enkel heeft over beschermen en niet over bestraffen.

Ik ben het niet eens met het uitgangspunt van raadslid Jacobs dat niemand als een beter mens uit de gevangenis is gekomen of in verband met jongeren, dat geen enkele jongere beter uit een instelling zou zijn gekomen.

Ikzelf en ook mijn fractie geloven zeker in de zinvolheid van een opsluiting van een volwassene of van een plaatsing van een jongere in een gesloten of open instelling.

Ik heb het voorbije jaar heel wat getuigenissen gelezen van jongeren die geplaatst zijn geweest en voor velen onder hen heeft dat daadwerkelijk wel iets opgebracht. Dit belet niet dat alternatieve straffen voor volwassenen of alternatieve maatregelen voor jongeren zinvol zijn en ook meer aandacht moeten krijgen.

Ze zijn echter niet – zoals raadslid Jacobs vorig jaar suggereerde – alleen zaligmakend !

Hetgeen er momenteel fout loopt bij de plaatsing van jongeren is het weinig gedifferentieerde beleid waar jongeren met psychische, karakteriële en drugsproblemen bij elkaar worden geplaatst, soms zelfs bij jongeren die zware criminele feiten hebben gepleegd.

In dat geval kan het inderdaad zijn dat een plaatsing geen enkele meerwaarde heeft voor sommige groepen van jongeren.

Maar er zijn gelukkig ook voorbeelden van jongeren die wel goed geplaatst werden en waar het verblijf in open of gesloten regime van hen een beter mens heeft gemaakt of een opstap betekende naar een nieuwe toekomst.

Alternatieve maatregelen mogen niet gebruikt worden als een alternatief voor een slecht plaatsingsbeleid. Zeker niet !

Juist daarom is het belangrijk dat er bijkomende plaatsen in instellingen van de bijzondere jeugdbijstand komen, dat men werk maakt van een gedifferentieerd plaatsingsbeleid en er meer aandacht en ondersteuning voor het begeleiden en opvolgen van alternatieve maatregelen gaat.

Deze inleiding enkel om mijn vragen en voorstellen duidelijk te kaderen.

Ik geloof dus zeker in de zinvolheid van een plaatsing, maar stel ook vast dat een aantal jongeren om tal van redenen kansen hebben gemist en in een vicieuze cirkel van criminaliteit en een rijk instellingsverleden zijn vastgelopen.

Sinds begin de jaren tachtig zijn er in Vlaanderen organisaties actief die deze zogenaamde 'jongeren van de laatste kans' de ultieme kans geven om via deelname aan een bijzonder project een einde te maken aan hun problemen en zich te herpakken en iets te maken van hun leven.

Om u een idee te geven van zulke projecten die in Vlaanderen georganiseerd werden, enkele voorbeelden.

Het gaat onder meer om projecten van vier maanden waarin één of meerdere jongeren samen met een begeleider een voettocht afleggen naar Santiago de Compostella of waar een jongere gedurende vier maanden bij een gastgezin in de Pyreneeën verblijft waar hij moet meehelpen op de boerderij.

De aandachtige Canvaskijker zal ongetwijfeld dit voorjaar de uitzending wel gezien hebben waar drie zulke jongeren door een cameraploeg gevolgd werden. Het ging in die uitzending over twee jongeren bij een gastgezin in de Pyreneeën en één jongere die samen met een begeleider een zware fietstocht van 2 600 km heeft afgelegd.

Ter verduidelijking: deze projecten kaderen niet binnen het aanbod van de alternatieve maatregelen. Zij zijn echter een alternatief voor een plaatsing.

De jongere moet zich vanuit de instelling waar hij verblijft zelf kandidaat stellen en gemotiveerd zijn. Men werkt met een contract om alle partijen op hun plichten te wijzen, ook de jeugdrechter wordt hier als derde bij betrokken.

Mislukt het project, dan keert de jongere terug naar de instelling en blijft de opgelegde maatregel van kracht.

Deze projecten zijn uiteraard niet zaligmakend en de doelgroep is ook beperkt tot de zogenaamde 'jongeren van de laatste kans' - tussen de 15 en 18 jaar. Het gaat om jongeren die gekenmerkt worden door een rijk instellingsverleden.

De ongekeerde mogelijkheden en ervaringen die zich voordoen zijn bijzonder en ik wil hier inpikken op de tussenkomst van raadslid De Gussem over de mogelijkheden van de zorgboerderijen, waar men jongeren in contact brengt met het werk op de boerderij.

Ook binnen de projecten die ik hier schets, wees men erop dat jongeren die in een uitzichtloze situatie zitten vaak nogal gesloten zijn en tijdens zo een project het eerst met een dier op de boerderij vriendschap sluiten. Het dagdagelijks werken met dieren opent hun karakter en hun geslotenheid en doet hen ook beseffen dat ze een bepaalde verantwoordelijkheid in handen hebben.

Het project leidt in een aantal gevallen – en dat is toch wel de bedoeling - tot een schokeffect zodat de jongere begint na te denken over zijn verdere toekomst. De naamgeving voor deze projecten zijn 'onthemende- en/of ervaringsprojecten' en die naamgeving wijst erop dat men de jongere uit zijn vertrouwde milieu wil halen en hem in een situatie plaatst waar hij op zichzelf is aangewezen.

Via zulke projecten kunnen de deelnemers door het leveren van een extreme prestatie het vertrouwen en de appreciatie van hun omgeving terugwinnen en een positief zelfbeeld opbouwen. De jongere wordt in een specifieke omgeving aangezet tot deelname aan activiteiten die hij voordien nooit gedaan heeft, zoals het verzorgen van dieren, het werken op een boerderij, renovatie van gebouwen, dagelijks stappen van een bepaalde afstand met een zware rugzak, het deelnemen aan een fietstocht van enkele maanden. Het zijn geen vrijblijvende projecten.

De contractwerking duidt de verschillende partijen op hun plichten.

In Vlaanderen en ook in onze provincie zijn er organisaties die zulke projecten organiseren.

Ik denk bijvoorbeeld aan de meest gekende organisatie, namelijk de vzw Oikoten in het Leuvense, maar ook aan Albezoon, een organisatie uit Gent.

Ondanks het feit dat deze organisaties reeds een lange staat van dienst hebben worden ze door de Vlaamse overheid onvoldoende gesubsidieerd. Elk jaar moet men ongeveer drie vierden van de kandidaturen die binnen komen, weigeren omdat er te weinig middelen zijn.

Ik wil de deputatie vragen om te onderzoeken of deze organisatie uit Gent in aanmerking komt voor een subsidiëring van de provincie.

U kent mijn kritiek op het huidige welzijnsbeleid in Vlaanderen dat veel te versnipperd is en soms een lappendeken is met een gebrek aan coherentie.

Dit belet echter niet dat we moeten roeien met de riemen die we hebben.

DEBATTEN

Behalve deze projecten wil ik de aandacht vestigen op andere vernieuwende projecten in de bijzondere jeugdzorg.

Ik stel vast dat er over heel Vlaanderen zowel door de provincies, de Vlaamse gemeenschap als via het Sociaal Impulsfonds in de steden en gemeenten allerlei organisaties worden gesubsidieerd die het mogelijk moeten maken om probleemjongeren opnieuw te integreren in de samenleving.

Veel van deze projecten vind ik zinloos en ik denk dan onder meer aan de strijkateliers waar men allochtone jongeren via een cursus strijken enige vakbekwaamheid wil aanleren om zo aansluiting te vinden bij de maatschappij.

Ik ben sowieso gekant op de subsidiëring van organisaties die zich enkel richten op allochtonen. Dit staat immers een integratie in de weg. En wees nu eerlijk : een strijkatelier geeft niet echt enige vakbekwaming die bruikbaar is voor een normale job, toch niet voor zulke jongeren.

Ik wil een voorbeeld geven van een zinvol vernieuwend project, namelijk het zogenaamde Herstellingsproject in Nederland waar men probleemjongeren gedurende zes maanden laat mee werken aan de restauratie- en herstellingswerken aan de vele forten die zich rondom Amsterdam en Den Helder bevinden.

De jongeren verrichten de eerste drie maanden eenvoudige onderhoudswerken terwijl men werkt aan een positieve werkhouding, zoals op tijd komen, leiding accepteren, samenwerken, sociaal gedrag, concentratie, enz... Halverwege het project wordt er meer aandacht geschonken aan timmer-, schilder-, beton-, metsel-, grond- en bestratingswerk.

Na afloop van het project stroomt – volgens een aantal evaluatierapporten - ongeveer 70 % van de deelnemers verder naar een vakopleiding of vast werk.

Verschillende bedrijven zijn ook geïnteresseerd in de jongeren die het project succesvol afronden. Voor alle duidelijkheid : men hanteert er geen zachte aanpak, maar wel zoals ze dat zelf noemen een 'lik-op-stukaanpak' rond het op tijd verschijnen op het werk. De werkmeesters zijn streng maar rechtvaardig en zijn voor de jongeren ook een vertrouwenspersoon waar men terecht kan met zijn problemen.

Het Herstellingsproject in Noord-Holland kan rekenen op de steun vanuit het provinciebestuur, de bedrijfswereld en verschillende gemeenten die een stuk van de oude verdedigingslinie van forten over hun grondgebied hebben lopen. Het is een zinvol project dat door onze provincie zeker eens bestudeerd mag worden!

Dank u.

P. 32 : ETNISCH-CULTURELE MINDERHEDEN : VRAAG NAAR DE TAAK VAN HET ONDERSTEUNINGSTEAM VOOR ALLOCHTONEN

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als u zich opnieuw verwacht aan een lange uiteenzetting, moet ik u teleurstellen.

Toen ik de algemene beleidsnota las en ik kwam op pagina 32 vroeg ik mij af wat eigenlijk de taak was van het ondersteuningsteam voor allochtonen dat in overeenkomst met de Vlaamse gemeenschap verder verrijnd zal worden.

Ik had daar nog een aantal vragen bij willen stellen, maar ik zal het hierbij houden. De gedeputeerde heeft enkel die tekst gekregen en zal daar ongetwijfeld wel een antwoord op kunnen geven.

Dank u.

GEZONDHEIDSZORG

P. 328 : GEZONDHEIDSZORG : TUSSENKOMST INZAKE PREVENTIEVE GEZONDHEIDSZORG

Mevrouw Franssen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In het verlengde van mijn tussenkomst vorig jaar tijdens het kerntakendebat waarbij ik pleitte voor het behoud van de provinciale bevoegdheid inzake kankerscreeningsprogramma's, formuleer ik nu de vraag naar de mogelijkheid tot het hervatten van een algemene baarmoederhalskankerscreening naar analogie van het screeningsprogramma "Vroegdiagnostiek van baarmoederhalskanker in de provincie Oost-Vlaanderen" tijdens de vorige legislatuur (1994-1999).

Ondertussen zijn wij immers reeds een jaar verder en kijk ik met gemengde gevoelens naar de evoluties terzake.

A. Op medisch vlak.

Op medisch-wetenschappelijk vlak is er een vooruitgang : het Human Papillomavirus (HPV-virus) is in 99,7 % van de gevallen de oorzaak van baarmoederhalskanker. Bij vroegtijdige detectie is deze kanker volledig geneesbaar. Vandaag wordt in België alleen gebruik gemaakt van het uitstrijkje. Dat toont onregelmatigheden in de cellen, maar niet de aanwezigheid van het HPV. Er bestaat nochtans een doeltreffende HPV-test die de aanwezigheid van het virus aantoonst vóór men celveranderingen kan vaststellen. Het uitstrijkje heeft een accurateitspercentage tot 70 %. De combinatie van het uitstrijkje en de nieuwe HPV-test kan dit percentage verhogen tot 100 %. De introductie van de test zou het aantal overlijdens door baarmoederhalskanker met een derde of zelfs meer kunnen verminderen.

B. Op sociaal-maatschappelijk vlak.

Bij een niet-georganiseerde opportunistische screening wordt er niet voldaan aan een van de belangrijkste Europese richtlijnen inzake kankerscreening, met name de optimale participatie van de doelbevolking. Door het uitblijven van een algemene baarmoederhalskankerscreening is er nog steeds een alarmerende onderscreening van vrouwen uit de lagere socio-economische klassen. De follow-up is bij opportunistische screening bovendien vaak te agressief. Er wordt immers te weinig feedback gegeven, waardoor mensen die een lagere scholing hebben genoten of minder medisch geïnformeerd zijn nogal snel overgaan tot het wegnemen van de baarmoeder. Dit blijkt uit verscheidene studies. Ik denk hierbij aan de studie van dokter Arbyn voor de 11e internationale bijeenkomst van de gynaecologische oncologie en aan de studie van dokter Mertens van de Christelijke Mutualiteiten. Vrouwen met een lager inkomen lopen 20 tot 40 % meer kans op het wegnemen van de baarmoeder terwijl een operatie vaak uitgesloten kan worden.

Het screeningsprogramma van de provincie Oost-Vlaanderen tijdens de vorige legislatuur voldeed wel perfect aan deze Europese richtlijn teneinde de volledige doelgroep te bereiken.

C. Op politiek vlak : Vlaams en federaal

Daar waar de medische wereld een stap vooruit zet, zetten wij op politiek vlak minstens twee stappen achteruit. De bevoegdheidsproblematiek nog buiten beschouwing gelaten, is de goeie wil zowel op Vlaams als op federaal niveau zoek.

Zowel Minister Vogels als Minister Vandenbroucke maken sinds hun beleidsnota van vorig jaar geen gewag meer van baarmoederhalskankerscreening, daar waar ze aan het begin van de legislatuur wel uitdrukkelijk een algemene screening als doelstelling voorop stelden. En de belofte om het protocol-akkoord tussen de federale overheid en de gemeenschappen inzake borstkankerscreening te implementeren blijft eveneens uit. (Uit : Senaat, Vragen om Uitleg, 7 december 2000).

Het geld is ondertussen verdeeld en opgesoupeerd. En de toekomst ziet er al evenmin (paars) rooskleurig uit. Temeer omdat plots minder sociaal geëngageerde politici aanspraak willen maken op de ministerportefeuille Sociale Zaken ... Jammer, want de geboekte vooruitgang op medisch vlak inzake baarmoederhalskankerscreening kan bijdragen tot een nog grotere efficiëntie van de preventiescreening en tot een accurateitspercentage van 100 %.

DEBATTEN

Waarde voorzitter,

Staat u mij toe om een citaat te extrapoleren naar mijn eigen bescheiden tussenkomst. Een citaat, ditmaal niet van Elsschot of Gezelle, maar van Marc Justaert :

"Minister van Sociale Zaken Frank Vandenbroucke staat tussen al-Quaeda en Hamas, hij wil wel, maar hij mag niet !" (In : Het Nieuwsblad, maandag 23 september 2002).

Wel, Voorzitter, een reden temeer om de preventieve gezondheidszorg een extra stimulans te geven vanuit de provincie.

- Niet alleen omwille van de passieve houding van de hogere overheden, waardoor andere screeningsprogramma's uitblijven.
- Niet alleen omwille van de aanwezige knowhow in onze provincie Oost-Vlaanderen dankzij de professionele baarmoederhalskankerscreening tijdens de vorige legislatuur 1994-1999.
- Niet alleen omdat wetenschappelijk onderzoek bewijst dat een algemene baarmoederhalskankerscreening het aantal effectieve sterfgevallen tot een minimum reduceert.
- Niet alleen omdat ook op budgettair vlak geldt dat "voorkomen beter is dan genezen".
- Maar ook omdat er een belangrijke opdracht voor de provinciale overheid is weggelegd om eveneens de minder bedeelden uit onze provincie een "genereuze" gezondheidszorg te garanderen. Met "genereus" wil ik verwijzen naar de oproep voor een "genereus" sociaal beleid van *sp.a*-fractieleider Marc Lootens tijdens zijn algemene begrotingstoespraak.

Daarom mijn vraag of de mogelijkheid bestaat om een algemene baarmoederhalskankerscreening te hervatten naar analogie van het screeningsprogramma "Vroegdiagnostiek van baarmoederhalskanker in de provincie Oost-Vlaanderen" tijdens de vorige legislatuur (1994-1999), en hiervoor de nodige budgetten vrij te maken.

Dank u.

P. 330 : GEZONDHEIDSZORG : SUBSIDIE AAN HET VLAAMS KRUIS : VRAAG TOT VERHOOGING VAN DE SUBSIDIE

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het Vlaams Kruis neemt een steeds meer omvangrijke taak op zich, gaande van het toedienen van de eerste zorgen bij manifestaties van verschillende aard tot de opleiding van EHBO-verzorgers. Vaak dekken de inkomsten de uitgaven niet en moet men zich staande houden met het organiseren van alle mogelijke zaken om financieel rond te komen.

De voorziene subsidie van de provincie Oost-Vlaanderen voor 2003 van 1 983 EUR lijkt ons, gezien de belangloze en prachtige inzet van deze vereniging in de huidige omstandigheden, toch wat aan de lage kant.

Daarom volgende vragen :

Volgens welke criteria werden de subsidies voor het Vlaams Kruis bepaald ?

Kan men naar de toekomst toe deze subsidie aan het Vlaams Kruis verhoudingsgewijs optrekken naar de belangrijkheid die deze organisatie voor eerste hulp in Vlaanderen betekent ?

Dank u.

P. 332 : DRUGPREVENTIE - TOEGESTANE SUBSIDIES : ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dat voor gezondheidszorg en voor drugspreventie in het algemeen een kleine 10 % meer geld voorzien wordt, kan ik enkel toejuichen. Toch heb ik mijn vragen bij de wijze van verdelen. Ik lees in de algemene beleidsnota nogal veel over ondersteunen van lokaal en regionaal intersectoraal overleg, waarbij de lokale besturen en regionale overlegbesturen belangrijke partners zijn en dus ook zullen blijven.

Ik merk ook dat er nogal wat betrokken partijen zijn, van het Provinciaal Steunpunt Lokaal Drugsoverleg en vroeginterventie over het CAT-Preventiehuis, CGG Eclips, samenwerkingsinitiatieven intergemeentelijke drugpreventie tot de vzw PISAD.

Heel veel volk en waarschijnlijk ook heel veel accenten. Ongetwijfeld allemaal met de beste bedoelingen, maar kan dit niet meer gecentraliseerd worden ? Kan de provincie niet beter directer als centrale figuur optreden ?

De nieuwsbrief "Proventief +" is als gebundeld informatiemiddel binnen deze provincie een zeer geslaagd initiatief geweest.

Gaat er met andere woorden niet te veel energie en financiën verloren in de teveel verdeelde werking, hoe goed ze individueel ook georganiseerd mogen zijn en daadwerkelijk met preventie bezig zijn ?

Dank u.

P. 320 : SUBSIDIES AAN VERSCHILLENDE DIENSTEN VOOR GEZINSZORG : ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer voorzitter

Als Mijnheer Beke akkoord is, zou ik hem nu het woord geven om loco mevrouw Van Tittelboom-Van Cauter te spreken.

De heer Beke, namens mevrouw Van Tittelboom-Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik geef gewoon de tussenkomst van mijn collega Van Tittelboom-Van Cauter, die afwezig is.

De theorie van het gelijkekansenbeleid was in deze raad het voorwerp van herhaalde tussenkomsten. Een van de belangengroepen waaraan door de deputatie, terecht en in toenemende mate, aandacht werd besteed, zijn de zieken, de bejaarden en de gehandicapten.

De kans voor deze groepen om zelfstandig te blijven wonen, alleen of binnen hun gezin, is slechts realiseerbaar mits goed georganiseerde thuiszorg waarop eenieder zou moeten kunnen beroep doen. De praktijk leert evenwel dat in een aantal gevallen onvoldoende hulp beschikbaar is en dat de betrokkenen geconfronteerd worden met lange wachtlijsten en discontinuïteit in de hulpverlening.

Daarom volgende vraag aan de deputatie :

Kunnen er in de toekomst bijkomende middelen vrijgemaakt worden om de diensten voor gezinszorg nog beter te ondersteunen ?

Aldus mevrouw Van Tittelboom-Van Cauter.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de gedeputeerde, u zult beknopt en wel antwoorden als de artikelsgewijze bespreking is afgerond. Mogen we dan aan het hoofdstuk "Huisvesting" beginnen ?

De heer Lootens

Ik wil mij niet bemoeien, u weet dat, maar zou het niet beter zijn als de heer gedeputeerde nu al antwoord geeft en daarna antwoordt op het stuk "Huisvesting", want dat zijn toch aparte hoofdstukken.

De heer voorzitter

Ik vind dat de heer gedeputeerde mag kiezen. Ik ben tot iedere oplossing bereid.

Goed ? Dus nu naar de onderdelen "Het sociaal debat - Algemeen" en respectievelijk "Sociale en gezinsvoorzieningen - Gezondheidszorg".

De gedeputeerde zal voor ogen houden dat het ook op dit tweede belangrijke domein van hem steeds een continu debat is en dat Hegel zich vergist heeft toen hij dacht dat de totaliteit voortdurend moest worden uitgedrukt.

U hebt het woord.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Ik heb uw boodschap goed begrepen, denk ik. Ik zal het inderdaad zo kort en zo adequaat als mogelijk houden.

Het aantal tussenkomsten, de teneur van de tussenkomsten en de manier waarop ze gehouden worden, tonen aan hoe terecht bekommerd deze gehele raad is om datgene dat wij als intermediair bestuur rond welzijnsbeleid proberen op te zetten. Wij beseffen duidelijk allemaal hoe belangrijk welzijn voor onze bevolking wel is. Iedereen heeft er recht op. Dat is ons uitgangspunt. Ik neem aan van u allemaal.

Iedereen heeft het recht - wie hij ook is, van waar hij ook komt, wat hij ook doet, wat ook zijn mogelijkheden zijn zowel materieel, intellectueel, emotioneel, ... - om zich in onze samenleving en binnen de context van onze samenleving goed en wel te voelen. Elk heeft dus recht op een deel van de middelen, zowel van de materiële als de niet-materiële die in onze samenleving aanwezig zijn. Elk heeft daar een fundamenteel recht op, vinden wij.

De welzijnsmaatschappij vertrekt vanuit een heel ander standpunt dan de puur op economische wetmatigheden gebouwde maatschappij. Zij vertrekt niet van een individueel winstprincipe. Doe mij hier niet zeggen dat ik tegenstander ben van het economische principe, ik zeg alleen dat een welzijnsbenadering van andere principes vertrekt, namelijk van het solidariteitsprincipe. Dat betekent dat diegenen die meer hebben, meer kunnen en tot meer in staat zijn, bereid moeten zijn om een stukje van datgene dat zij bijna vanzelfsprekend hebben, over te dragen aan en te delen met diegenen die minder gunstig zijn. Dat betekent dus dat elk welzijnsbeleid per definitie een emancipatorisch beleid is.

Dat klinkt allemaal wel heel mooi natuurlijk en in theorie zal iedereen wel "ja" zeggen. Het probleem is, hoe ga je dat nu implementeren? Hoe teken je dat beleidsmatig uit? Gaan wij in de val trappen van wat ik noem een soort van Jacobinisme waarvan ik het gevoel heb dat het vandaag op diverse beleidsniveaus ingang probeert te vinden? Vanuit de overheid, en dat weze nu de federale, de Vlaamse of de provinciale of - alhoewel minder - de gemeentelijke probeert men alles zo gecentraliseerd mogelijk te doen, doet men pogingen om te sturen daar waar wij als provinciebestuur geen enkele mogelijkheid hebben om waar dan ook en hoe dan ook sturend op te treden.

Wij opteren ook niet voor een absolute vrijheid, want dat is één van de ergste vormen van uitbuitingen. Wanneer een vrijheid niet bijgestuurd wordt, zullen diegenen die machtiger zijn, die meer kunnen, degenen die minder machtig zijn en minder kunnen, overheersen. Wij zijn voorstander van een ondersteunend beleid, zeker vanuit de provincie. Ik heb het al gezegd, wij hebben niet de mogelijkheid om sturend op te treden - soms een beetje -, maar zeker niet om beslissend naar de actoren op het welzijnsveld op te treden. Onze enige zin van bestaan is dienstverlenend en ondersteunend in het beleid staan en opteren om de mogelijkheden te bieden aan wat wij het vrije georganiseerde middenveld noemen. Zij kunnen het vaak stukken beter dan welke overheid ook en wij bieden de mogelijkheden, wij geven de kansen om mensen en groepen die zich op vrijwillige basis hebben verenigd, hun werk te laten doen.

Ik ga proberen om heel snel door de vragen te lopen.

Eerst de tekst van mevrouw Lafkioui. Zoals de voorzitter zou zeggen: "Meester Van Hecke loco mevrouw Lafkioui". Ik begin de juridische terminologie, ik mag niet zeggen te begrijpen, maar in ieder geval toch te gebruiken.

Hetgeen mevrouw Lafkioui in haar tekst naar voren brengt, is voor het overgrote deel correct. Ik denk dat het een weergave is van wat wij proberen uit te zetten binnen ons sociaal beleid. Natuurlijk zijn er verschilpunten. Alhoewel, verschilpunten. Als de vraag gesteld wordt of wij voldoende inspanningen leveren om de sociale uitsluiting te voorkomen en of onze inspanningen op lange termijn effect hebben, dan ben ik u het antwoord schuldig. Ik weet het niet. Voor een groot stuk wel, maar ik denk niet dat wij daar ooit volledige zekerheid over hebben. In ieder geval proberen wij onze inspanningen te toetsen aan de vragen: "Wat kunnen en wat zullen de effecten zijn?"

Zouden we het geld ter subsidiëring van projecten rond Ierse ngo's (niet-gouvernementele organisaties) niet beter kunnen gebruiken voor ...? Collega, dit is een vraag die wij altijd kunnen stellen. Zouden wij niet beter datgene wat u morgen als amendement zult indienen - dit is een typevoorbeeld daarvan - gebruiken voor ..., zouden wij niet beter dat in plaats van dat. Ik denk wij ons voor elk onderdeel van deze begroting die vraag kunnen stellen.

Je hebt meer dan gelijk wanneer je zegt dat overleg omwille van het overleg overbodig is. Je hebt overschot van gelijk wanneer je zegt dat we te veel vergaderen en dat sommige mensen alleen leven om te vergaderen. Wij proberen daar ook paal en perk aan te stellen. Vergaderen is noodzakelijk en adviesraden bij elkaar roepen is noodzakelijk.

Met één ding heb ik het moeilijk, dat is wanneer u de vraag stelt in hoeverre men rekening kan houden met uitgebrachte adviezen als er geen enkele verplichting bestaat om dit advies uit te voeren. Met mijn simpele geest is er een onderscheid tussen advies en beslissing. Ofwel moet men ons afschaffen, deze raad naar huis sturen - dat zou pas een besparing zijn - en de adviesraden laten beslissen. Maar dat kan niet de bedoeling zijn natuurlijk. Een adviesraad is per definitie een adviserend orgaan, het beslissend orgaan dat zijn wij hier.

Wij proberen rond arbeidszorg een beleid op te zetten en uit te tekenen dat vandaag eigenlijk nog in zijn kinderschoenen staat. Wij proberen arbeidszorginitiatieven, trajectbegeleidingen en samenwerkingen uit te zetten vooral via het platform arbeidszorg en samenwerkingen met ATB (ArbeidsTrajectBegeleiding) en STC (Subregionale TewerkstellingComités) en te kijken welke de beste rol voor de provincie kan zijn binnen dit segment.

De algemene bedenking "less is more" zal wel juist zijn, maar wie zal bepalen wat in het "less" "more" mag betekenen en wie uit het "more" nu misschien wat "less" krijgt, akkoord zal gaan om het "less" dat hij nu uit het "more" krijgt, niet meer te accepteren.

Mevrouw Willems.

U wijst op de manier waarop wij binnen deze provincie vooral via regionaal overleg en regionale inbedding onze werking realiseren. Ik geloof dat wij daar effectief een belangrijke rol kunnen spelen. Ik geloof persoonlijk dat een van de belangrijkste organen wat dat betreft vandaag het regionaal welzijnsoverleg is. Dit is zeer belangrijk en het zal voor een groot deel van onszelf afhangen in welke mate wij bereid zullen zijn om niet alleen naar de regionale en lokale actoren te luisteren, maar ze ook de ondersteuning te geven zonder dat wij vanuit de provincie voortdurend als een soort schoonmoeder optreden. Dit is een uitdaging waar we voor staan. Wat mij betreft kunnen we via dat regionaal welzijnsoverleg veel meer meebegeleiden dan via de LOGO's (lokaal gezondheidsoverleg) omdat we daar totaal buiten spel gezet zijn.

De verbreding op het stuk van onze Noord-Zuid samenwerking is inderdaad zo - maar ik zal er later ook nog moeten op terugkomen - dat wij op vlak van internationale educatie en sensibilisering naar een verbreding gaan van de maatschappelijke actoren. Hoe gaan we dat doen? Door binnen de werking van het WIO (Wereldcentrum Internationale Opvoeding) andere actoren dan de ngo's te betrekken. We gaan daarin de jeugdsector en onderwijs betrekken, we gaan het verenigingsleven actiever betrekken zodanig dat wij een veel breder scala en gamma hebben waarop en waarmee wij kunnen werken.

Over hetgeen u aanbrengt rond thuiszorg en mantelzorg hebben we het eigenlijk al gehad in een aparte tussenkomst.

Mevrouw Willems, nu iets over het bijstaan van de gemeenten bij het toegankelijk maken van hun openbare gebouwen. We hebben - en u hebt dat zelf ook aangehaald - vandaag een lopende convenant met het Adviesbureau Toegankelijke Omgeving. Dit bureau voorziet vandaag al zowel mondeling als schriftelijk gratis informeren en adviserend antwoord op zowel juridische, financiële als beperkte technische vragen van lokale besturen en zelfs van individuen in Oost-Vlaanderen. Lokale besturen die bij het Provinciaal Steunpunt Toegankelijkheid terecht komen met vragen rond zeer specifieke bouwtechnische adviesverlening worden doorverwezen naar het adviesbureau ATO of andere organisaties die op dit vlak deskundig zijn.

We zijn een reglementering aan het voorbereiden, een provinciaal reglement voor wat wij allicht bevordering en ondersteuning van het lokale toegankelijkheidsbeleid zullen noemen. Elke Oost-Vlaamse gemeente zal bij een nieuwbouw of een belangrijke verbouwing aan één van hun gebouwen of een inrichting van een openbare ruimte gratis of tegen een sterk gereduceerde prijs een toegankelijkheidsadvies kunnen laten opstellen door het technisch adviesbureau IPW/ATO of door een andere gespecialiseerde organisatie. Wij proberen daarnaast natuurlijk met ons eigen bestuur een voorbeeldfunctie terzake te vervullen.

Collega Veys.

U wil weten of wij rond het jaar van de gehandicapten iets doen.

Of wij dit wisten? Natuurlijk wisten wij dat. Het zou erg zijn indien wij dat niet zouden weten. U hebt zelf een zeer mooi overzicht gegeven van de zeer diverse sectoren waarin wij actief zijn en dat ontslaat mij ervan het nog eens te doen.

DEBATTEN

Ik geloof persoonlijk wel in het opzetten van zo'n speciaal jaar. "Het jaar van ..." is wel goed om iets specifiek in de belangstelling te brengen. Waar ik niet in geloof is dat men naar aanleiding van "Het jaar van ..." plots met initiatieven uitpakt die niet verder dragen dan dat jaar zelf. Ik denk dat we het stukken beter doen met het werk dat wij sinds jaar en dag verrichten. We hebben gelukkig niet moeten wachten op een jaar van de gehandicapten om initiatieven op te zetten. Wanneer derden met initiatieven zullen komen naar hun eigen bewustmakingscampagne om de problematiek bij een breder publiek aan te kaarten, dan zullen wij onderzoeken in welke mate wij ze kunnen steunen. Maar wij dienen zelf geen initiatief in bij het Vlaams Fonds. Wij werken uiteraard zeer nauw samen met het Vlaams Fonds in een aantal sectoren. De belangrijkste is de centrale wachtlijst waar wij bijzonder nuttig werk doen, denk ik, alleen leert die centrale wachtlijst ons welke immense problemen er vandaag nog bestaan, problemen aan opvang, problemen die wij niet kunnen oplossen, problemen die onze mogelijkheden te buiten gaan. In dat jaar van de gehandicapten zouden de instellingen bijvoorbeeld zelf een campagne kunnen opzetten gericht naar de overheden, zeker naar de Vlaamse overheid, om meer middelen te voorzien - want daar komt het toch op neer - om die wachtlijst te kunnen wegwerken. Ik denk dat dit iets zinvol zou zijn dat wij kunnen ondersteunen.

Mijnheer Waterschoot - de Provinciale Adviesraad voor het Seniorenbeleid.

Het is misschien oneerbiedig om dat van senioren te zeggen, maar het is geen eenvoudige bevalling geweest. U zult mij ontslaan van het geven van de details, maar we zijn er wel blij mee. Wij zijn er uiteindelijk toch in geslaagd om een vernieuwde adviesraad samen te stellen die in zijn samenstelling ook breder is dan de vorige adviesraad en waarvan wij hopen en verwachten dat wij daar niet alleen in de verdeling van wat subsidies adviezen zullen krijgen, maar dat wij vooral adviezen ook zullen krijgen over het uitzetten van een echt seniorenbeleid op maat van de provincie. Het groot probleem is vaak dat je schitterende ideeën krijgt, alleen - je hoort dat ook vaak in deze raad en wij bezondigen ons daar ook wel aan - zijn ze niet geschikt voor dit niveau. Wij zijn dus opnieuw van start gegaan en wij verwachten daar veel van.

Zijn er subsidies uitbetaald aan seniorenverenigingen? Dat komt nog, maar in ieder geval, het niet aanwezig zijn van een adviesraad heeft niet belet dat de administratie heeft verdergewerkt, die dingen onderzocht heeft en dat het doorging. Wij hopen alleen dat het vanaf vandaag weer gefundeerder zal kunnen.

Mijnheer Veys - "Anderzijds".

Om de een of andere reden heb ik uw tussenkomst niet gekregen. Dat betekent dat ik op een paar detailvragen niet zal kunnen antwoorden.

De gedetailleerde kostprijs op jaarbasis kan ik u niet meedelen, maar ik zie hier mijn ambtenaren zitten en zij zullen dat wel noteren en op de eerstvolgende commissievergadering kunnen wij u de gegevens bezorgen.

Ik ben heel blij dat wij nu een aandachtige lezer hebben. Blijf op de nagel kloppen en uiteindelijk zal hij misschien toch in het goede hout doordringen. Soms moet je hopen tegen beter weten in. Hoop doet leven, want als je de hoop kwijt bent, kun je beter naar huis gaan en dat ben ik nu nog niet van plan. Het tijdschrift richt zich uiteraard tot een zeer specifiek doelpubliek. Wij werken nu samen met het Provinciaal Integratiecentrum Oost-Vlaanderen vzw (PICO vzw) en de dienst Minderheden van de stad Gent. Wij zijn van oordeel dat zolang dit tijdschrift zelfstandig bestaat, het de logica zelf is dat groeperingen en organisaties die zich naar eenzelfde doelpubliek richten, de krachten bundelen. Dat u dit tijdschrift niet graag ziet, kan ik begrijpen. Dat is nu eenmaal het lot van elk tijdschrift zeker? Ook al is het uitgegeven onder de verantwoordelijkheid van dit bestuur, denken wij dat wij het recht hebben om een tijdschrift naar een welbepaald doelpubliek te laten gaan.

Zouden artikels van het Vlaams Blok erin worden opgenomen? Ik zal die vraag breder stellen: "Als er artikels zijn van om het even welke politieke partij, zullen die worden opgenomen?" Mijn antwoord is neen. Dit is geen tijdschrift dat een spreekbuis is van politieke partijen, want die hebben andere mogelijkheden en andere middelen om voor hun mening uit te komen en hun mening te verdedigen en ze aan een breder publiek kenbaar te maken. Wij willen van dit tijdschrift in geen geval een tijdschrift maken waar politieke partijen politieke standpunten kunnen innemen. Ik denk dat dit een slechte zaak zou zijn. Een keer ga je natuurlijk uit de bocht als je het over de multicult hebt. Je kan het toch niet laten.

Waarschijnlijk heb je dat van Ali Baba geleerd. Het is nochtans een boeiende figuur, Ali Baba.

Zal dit tijdschrift verder blijven bestaan? Ik kan u daar vandaag geen zinvol antwoord op geven. Ik kan u wel zeggen - en dat betreft niet alleen het tijdschrift "Anderzijds", maar alle tijdschriften die wij als bestuur uitgeven - dat op dit ogenblik onderzocht wordt of het niet zinvoller zou zijn om alle tijdschriften te bundelen en dus met een groot provinciaal tijdschrift naar buiten te komen. Vandaag is daarover nog niets definitief beslist.

De denkpiste ligt voor, de oefening wordt gemaakt en heel binnenkort zullen wij daar een begin van uitsluitel over krijgen. Alles moet worden afgewogen. De tegenstand - ik moet u dat niet vertellen - zal terecht niet gering zijn wanneer elk dat vanuit zijn standpunt bekijkt omdat het opgaan in een groter geheel u een stuk van uw eigenheid doet verliezen. Elke fusie - en wie mij kent weet dat ik in principe een fundamentele tegenstander ben van fusie, want fusies zijn heel vaak fusilleringen - heeft tot gevolg dat er een stuk eigenheid wordt opgegeven. Wij zijn bezig met het maken van een intellectuele, eerlijke oefening over wat de eventuele meerwaarde zou zijn voor ons als bestuur en voor het Oost-Vlaamse publiek wanneer we zouden beschikken over één gezamenlijk tijdschrift. Het zal zo zijn dat we allicht met alle tijdschriften die we nu hebben samen in de boot zullen gaan of dat wij over diverse bootjes zullen blijven beschikken. Samen over.

Mijnheer Marginet - Positieve discriminatie.

Ik begrijp u niet goed. Waar haalt u het om te zeggen dat hier positieve discriminatie aan de gang is ? Dit is een project dat openstaat voor autochtonen en allochtonen, voor beiden. Het hoofdaccent ligt op het voorbereiden van de mensen die natuurlijk qua diploma in aanmerking komen voor de functie bij de politiediensten. Dat is de basisvoorwaarde : men moet het diploma hebben gelijkwaardig aan niveau twee van de rijksambtenaren, dus hoger secundair. Maar wij stellen vast dat er zowel allochtonen als autochtonen zijn die wel het basisdiploma hebben, maar niet de basisvaardigheden om te slagen in de ingangsproeven. Die ingangsproeven zijn voor iedereen gelijk, er is geen sprake van positieve discriminatie ten opzichte van wie ook. De proeven zijn voor iedereen dezelfde, maar niet iedereen verschijnt aan de meet met dezelfde troeven. Wij willen met die voorbereidingssessies de mensen alle kansen op slagen geven. Nog eens, dit is zowel voor autochtonen als voor allochtonen zo. Dat er in die sessies een specifieke aanpak is voor de allochtonen, dat is duidelijk. Net zoals voor de autochtonen. Er wordt geprobeerd om op maat van die jonge mensen te werken, maar er is hier dus geen sprake van positieve discriminatie.

Dan kom ik aan de zeer boeiende tussenkomst van de heer Stevenheydens.

Ik zeg dat tegen iemand van het Vlaams Blok en ik meen het echt. Ik ben niet cynisch. Ik vind het een zeer boeiende tussenkomst. Ik ben natuurlijk niet helemaal akkoord met uw conclusies, maar in essentie zegt u zeer ware dingen. Alleen, heel veel van wat u zegt is binnen deze raad niet realiseerbaar. Uw vraag is wel concreet : "Kunnen deze projecten ondersteund worden ?" Ja, op voorwaarde dat deze projecten als dusdanig ook erkend zijn door het decreet van de Vlaamse gemeenschap. Dan is het antwoord ja, dan kunnen ze bij ons ondersteund worden.

Niet-erkende initiatieven kunnen dus geen aanspraak maken op de subsidie zoals wij die vandaag binnen onze huidige reglementering kennen. Wij proberen met onze subsidie een vernieuwing of vernieuwende projecten een kans te geven - en de voorbeelden die u aanhaalt vallen daar ongetwijfeld onder - maar natuurlijk moeten wij opletten dat wij niet te ver gaan in die sector van de bijzondere jeugdzorg waar wij als provinciebestuur niets hebben in te brengen omdat die volledig wordt aangestuurd vanuit de Vlaamse gemeenschap, wellicht terecht. Dat betekent dus dat wij de structurele tekorten niet kunnen bijpassen. Dit is niet onze taak en behoort ook niet tot onze mogelijkheden en nog eens, terzake ben ik zeker geen vragende partij tenzij wij morgen natuurlijk met de Vlaamse overheid tot een convenant of een overeenkomst komen. Dan liggen de kaarten anders, dan zullen we zien, maar vandaag is dit voor ons geen prioriteit. Bijzondere jeugdzorg is wel een prioriteit, maar binnen de niche die wij binnen dit geheel kunnen hebben.

Het ondersteuningsteam voor allochtonen, ook van mijnheer Stevenheydens.

Dit is een team binnen de reguliere hulpverlening, integraal betaald vanuit de Vlaamse gemeenschap. Het systeem bestaat in een aantal Vlaamse provincies : Antwerpen, Limburg, Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen. Dit team is bij ons, in Oost-Vlaanderen, geïntegreerd binnen onze dienst Minderheden en is eigenlijk een toegevoegde dienst binnen de bestaande voorzieningen van de Bijzondere Jeugdbijstand om de eigen hulpverlening bij te stellen waar dit voor allochtonencliënten noodzakelijk zou blijken. In Oost-Vlaanderen zijn er twee medewerkers waarvan één Arabisch sprekend en één Turks sprekend is. Zij richten zich vooral en op de eerste plaats naar diensten en voorzieningen van de Bijzondere Jeugdbijstand. Zij zijn dus een ondersteuningsteam voor diensten Bijzondere Jeugdbijstand, vooral zij die te maken hebben met allochtone jongeren en hun gezinnen. Dat is eigenlijk de hoofdbrok van hun activiteit. Het gaat dus concreet om twee personen binnen onze provincie.

DEBATTEN

Mevrouw Van Tittelboom-Van Cauter

Als je het mij vraagt dan zeg ik dat ik 200 % akkoord ben. Alleen moeten we bekijken hoe we het kunnen doen.

Thuiszorg is uiteraard zeer belangrijk en ik heb in mijn algemene inleiding gesteld dat wij als provinciebestuur niet moeten betuttelen en met het vingertje omhoog naar de diensten moeten gaan, maar dat wij de diensten hulpvaardig en dienstverlenend moeten tegemoet gaan. Natuurlijk met inachtneming van de kwaliteitsnormen, zeker wat dit hier betreft. Over de kwaliteitsnorm moeten wij ons eigenlijk vanuit dit niveau geen al te grote zorgen maken. Het wordt vanuit het Vlaamse niveau al meer dan voldoende gecontroleerd, maar het is niet normaal dat wij deze diensten voor gezins- en bejaardenhulp zo substantieel moeten ondersteunen.

En, Collega's, wij ondersteunen dit zeer substantieel. Wij spreken hier per gepresteerd uur over ongeveer 30 BEF en dat is niet niets. Indien wij deze ondersteuning morgen zouden intrekken - hetgeen wij kunnen, want het is een niet-verplichte uitgave - dan brengen wij alle diensten zwaar in de problemen. Het is in deze sector van de thuiszorg niet voldoende om vanuit de andere overheden te zeggen hoe belangrijk het is. Thuiszorg is belangrijk om redenen die ik niet opnieuw wil herhalen omdat ze al tien keer vermeld werden. Het belang van thuiszorg, om mensen zo lang mogelijk in hun eigen vertrouwde milieu te laten functioneren, kan niet voldoende onderstreept worden. Ik heb bijzonder veel respect voor mantelzorg en ik weet persoonlijk ook zeer goed waarover ik praat. In de raad hebben we ook al bewezen hoe belangrijk wij de mantelzorg vonden door die te ondersteunen op het moment dat Vlaanderen er nog niet klaar voor was, maar het is een illusie te denken dat mantelzorg de professionele zorg ooit zou kunnen vervangen. Dit kan de dag van vandaag niet meer, dat is ondenkbaar.

Als men de thuiszorg belangrijk vindt, dan wil dat zeggen dat deze diensten recht hebben op een maximale ondersteuning, maar ook hier is de subsidiëring zoals die vanuit Vlaanderen gebeurt stukken te weinig om deze diensten te laten functioneren zoals zij eigenlijk zouden willen functioneren.

Hier spelen wij onze rol. Wij merken dat. Wij worden daarop gewezen door de diensten zelf en vanuit onze generositeit verklaren wij ons akkoord om hen bijkomende mogelijkheden te geven. Indien morgen echter de Vlaamse gemeenschap bijpast wat wij nu moeten bijpassen, dan zullen wij allicht met deze vorm van ondersteuning stoppen of in ieder geval - zoals we dat met onze mantelzorgpremie aan het doen zijn - herbekijken op welke manier wij die centen binnen de sector optimaal kunnen gebruiken. Ik vraag niet liever dan dat wij onze budgetten kunnen optrekken. Ik ben al heel blij dat wij ze kunnen behouden en ik hoop vooral dat de Vlaamse overheid haar verantwoordelijkheid zal nemen en zal subsidiëren in die mate dat onze subsidies overbodig worden. Zolang dit niet het geval is, denk ik dat wij onze verantwoordelijkheid moeten nemen.

Collega Franssen,

wij hebben inderdaad rond baarmoederhalskankerscreening tot 1999 campagne opgezet. Ik was daar zelf ook een grote voorstander van. Een aantal omstandigheden hebben ons er toe aangezet om daarmee te stoppen, onder andere duidelijkheid vanuit de wetenschappelijke wereld en vanuit de Vlaamse overheid. Ook het feit dat door personeelwissels binnen onze eigen diensten er een arts is weggevallen, want mijn standpunt is dat zo'n projecten moeten begeleid worden door iemand die medisch de materie kent.

Of we de campagne moeten hernemen? Ik kan daar vandaag geen "ja" of "neen" opzeggen. Uw argumentatie is wel zeer overtuigend en daar zou ik voorstellen dat uzelf het initiatief neemt om dit concreet voorstel in de commissie voor te leggen. We kunnen daar in alle openheid over discussiëren en mij ga je er in elk geval niet als een tegenstander vinden.

Mijnheer Heyndrickx,

In verband met het Vlaamse Kruis heb je inderdaad gelijk, want de verhouding hangt scheef. In 1983 kreeg het Rode Kruis 80 000 BEF en het Vlaamse Kruis 30 000 BEF. Dat hing beter in evenwicht. Het Rode Kruis is natuurlijk stukken groter - ook in haar werking - dan het Vlaamse Kruis, maar het is in haar werking ook belangrijk en verdient een grotere ondersteuning dan deze die ze vandaag krijgt. Het Vlaamse Kruis krijgt vandaag zo'n 80 000 BEF in vergelijking met het Rode Kruis 500 000 BEF. Die verhouding is dus niet meer correct. Er zal met uw suggestie meer dan rekening gehouden worden, want u hebt gelijk.

Ik ben vandaag toch wel heel lief, ik versta er mij zelf niet aan.

Ik kom dan bij de heer Marginet en ik zal terug braaf zijn.

Wij doen inderdaad aan drugpreventiebeleid. Ik vind de naam "drugbeleid" altijd zo schitterend, alsof wij een beleid zouden voeren om drugs te stimuleren, maar dat is het natuurlijk niet.

Ik vind dat wij wel een goede keuze hebben gemaakt. Wij willen vanuit onze provincie niet direct een gecentraliseerd beleid opzetten, maar wij willen wel een gecoördineerd beleid voeren waarbij wij vandaag een aantal pistes tegelijk bewandelen.

Wij kennen hier binnen de raad het spoor van PISAD, want we hebben er in het verleden al veel over gedebatteerd, gediscussieerd en uiteindelijk beslist. Er is Provinciaal Steunpunt Vroeginterventie en Lokaal Drugoverleg, er is samenwerking binnen het RWO en er zijn een aantal samenwerkingsverbanden aan het groeien tussen de gemeentebesturen. We zijn dus inderdaad in een veelheid terechtgekomen. Wij zien twee grote pistes waar het de uitdaging zal zijn om de meest efficiënte rol te vinden voor ons als bestuur. Persoonlijk vind ik dat het initiatief dat binnen PISAD bestaat schitterend is, maar dat wil niet zeggen dat dit de enige benaderingswijze is. Uiteindelijk is dit binnen het segment van drugpreventiebeleid slechts een onderdeel, doch een zeer belangrijk onderdeel omdat je daar jonge mensen bereikt tot ongeveer 20 jaar. Op die manier kan je met die jonge mensen preventief werken, maar ook al zijn ze al over de schreef, dan moeten we dit durven erkennen en hen daarbij begeleiden. Dit gebeurt nu reeds vanuit PISAD en ik vind dit een goede piste.

Is dit nu de enige manier? Neen, want niet alle gemeentebesturen zien dat zo zitten en het zal een grote uitdaging zijn om zo'n gecoördineerd drugbeleid te creëren. Dat zal wat onze provincie betreft, zo beperkt mogelijk moeten blijven en wij zullen dus keuzes moeten maken. Hier zou wat collega Van Hecke gezegd heeft zeer juist kunnen zijn namelijk dat "less" "more" zou kunnen betekenen, als u mij voor die bastaarduitdrukking wilt verontschuldigen.

Ik volg u voor een groot stuk, maar het zal voor ons allemaal een uitdaging zijn om het drugbeleid te beperken tot wat wij aankunnen en datgene dat andere overheden beter doen aan andere overheden te laten. Het zal een zeer moeilijke oefening zijn.

Voorzitter tot hier mijn eerste lezing.

De heer voorzitter

Dank u zeer. Zijn er replieken?

Ik stel voor dat we de replieken behandelen voor de onderdelen van het Sociale beleid die we reeds besproken hebben.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Over het jaar van de gehandicapten wil ik toch nog zeggen dat ik een beetje het doel mis waar het project zich toe richt, zijnde het in contact brengen van personen met handicap en personen zonder handicap.

Meer inhoudelijk wil ik nog eens terugkomen op het antwoord van de heer gedeputeerde inzake "Anderzijds". Hij zegt dat hij mijn vragen niet ontvangen heeft, maar ik heb al mijn vragen nochtans tijdig ingediend.

Verder heb ik ook helemaal niet gezegd dat ik het blad niet apprecieerde, ik laat dat aan iedereen persoonlijk over. Maar het is hier geen kwestie van appreciëren, het gaat erom dat het een officieel tijdschrift is van de provincie Oost-Vlaanderen waarin er een bepaalde lijn is. Ik stel toch vast dat er weldegelijk politieke uitspraken in vermeld worden, want in het laatste nummer wordt het democratische gehalte van de VLD-senatoren in vraag gesteld en ook het spreekrecht van de politieke mandataris wordt in vraag gesteld ... U zult best zelf eens nakijken of dat allemaal wel kan.

Een politieke activiteit in de Capitole mag niet - want u was een van de weinigen van uw fractie die met enthousiasme de petitie tekende - maar politiek in een tijdschrift betaald door belastingsgelden kan wel. Als dit tijdschrift toch zou blijven bestaan, zou ik toch willen aandringen om eens een studie te maken over de meerwaarde van dit tijdschrift. Wordt het effectief gelezen? Door wie wordt het gelezen? Wat is de respons? Ik vermoed dat er zo nuttige reacties naar boven zouden komen.

Ik ben ook nog altijd in blijde verwachting van de evaluaties van de samenwerking van de voorbije twee jaar met de twee betrokken organisaties.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ik moet de heer gedeputeerde niet in bescherming nemen hij kan dat zelf wel, maar wat betreft uw toespeling over zijn al of niet ondertekenen van de oproep van verleden week, dat is een persoonlijke houding van elk van de provincieraadsleden. Dat was zo afgesproken. De heer gedeputeerde hoeft daar geen enkele verantwoording over af te leggen. Wie getekend heeft of wie niet getekend heeft, dat is een persoonlijke kwestie. U hebt zelf gezien wie tekende of niet.

Mijnheer de gedeputeerde ik stel voor dat we eerst de ronde doen voor de antwoorden en dat u dan toch ook op die onderdelen repliek geeft.

De heer Marginet

Twee korte zaken in verband met de bedenkingen bij het politieproject en het project van de laaggeschoolde allochtonen in de social-profit sector.

De heer gedeputeerde heeft daar maar geantwoord op het eerste gedeelte, want hij heeft daar de zaken niet door elkaar maar in elkaar geweven.

Het ene stuk was de vraag van collega Stevenheydens in verband met de politietoestanden en het andere was vooral de opmerking van mij over de laaggeschoolde allochtonen, want ik merk dat zij wel positief gediscrimineerd werden om in de social-profit sector aan de bak te komen.

Ik had gewoon een beetje schrik dat de laaggeschoolde beroepskrachten van bij ons, het op die manier een stukje moeilijker zullen krijgen om aan werk te raken.

Mijn tweede algemene tussenkomst ging over drugpreventie. Voor het grootste gedeelte zitten wij daar op bijna dezelfde lijn (het zal zowel u, als mezelf verbazen).

Als ouder van een jongere heb ik gisteren een folder ontvangen van het ocmw van Lokeren waarop staat : "Bij het ocmw van Lokeren een dienst die mensen in de problemen helpt".

Ik denk dat de zinsbouw wel enigszins anders bedoeld was ...

De heer voorzitter

... er is ooit in Nederland eens een prachtige dissertatie verschenen : "Help, ik word geholpen".

De heer Marginet

Je kunt dus met hen in alle vertrouwen contact opnemen om uw verhaal te vertellen, of als je een vriend, kinderen of kennissen hebt met drugsproblemen.

Maar wanneer alle plaatselijke ocmw's, gemeentebesturen, ... zich allemaal gaan openstellen voor dergelijke informatie en al dan niet ernstige hulp, heb ik toch wel schrik dat op die manier - hoe goed men het ook bedoelt - het soms een beetje te amateuristisch zal zijn. Daarom ben ik voorstander voor een coördinatieplan, zodat er geen wildgroei komt van allerlei goed bedoelde initiatieven, want ik stel me toch soms vragen bij het professionalisme van deze mensen.

Dank u.

De heer Lootens

Ik wil hier niet gaan discussiëren met de heer Veys over het tijdschrift "Anderzijds". Het is maar een aanknopingspunt, maar de heer gedeputeerde heeft al eens aangekondigd dat er een bundeling van tijdschriften zou kunnen komen. Een bundeling van een paar tijdschriften zou één redactie kunnen krijgen en ook één editie, dat zou waarschijnlijk de kosten verlagen en de leesbaarheid vergroten.

Men moet er natuurlijk voor oppassen dat, als je een grijs boek uitgeeft waarin iedereen aan bod komt, de kleur en de leesbaarheid van vele van die tijdschriften niet verloren gaat. Sommige mensen zullen "Anderzijds" zeer actief lezen en minder "Toerisme Oost-Vlaanderen". Ik bedoel daarmee dat we goed moeten nadenken over wat gebundeld kan worden en wat niet, maar wat we niet bundelen is ook belangrijk. Je kunt ook niet alles in één editie steken, want zo zou het onleesbaar worden. We moeten daar dus wel voorzichtig mee zijn.

Een bundeling kan de aantrekkingskracht wel vergroten maar sommige thema's of instellingen blijven toch best apart, omdat dit soms specifiek over een bepaald publiek gaat zoals onder andere rond gehandicaptenzorg, ...

De vergrijzing - ook in de politiek moeten we daar mee opletten - maar ook in de edities die we zelf maken, moeten we duidelijk socialisten blijven, christen-democraten blijven en liberalen blijven. De andere doen wat ze willen natuurlijk.

Mevrouw Storms

Ik heb de vraag van de heer Marginet niet zo goed begrepen. Hij het had over de achterstelling van eigen mensen, ten voordele van allochtonen. Wat wordt er eigenlijk bedoeld met eigen mensen en met allochtonen ?

Mensen die hier geboren zijn, die de Belgische nationaliteit hebben, maar die wel een donkere kleur hebben omdat hun grootouders uit een ander land komen, zijn dat eigen mensen of zijn dat allochtonen ? Ik vind dat de heer Marginet zijn vraag duidelijker moet stellen, zodanig dat wij ook begrijpen waarover hij het heeft.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik wil nog even aanvullen op de vragen in verband met het tijdschrift "Anderzijds". Momenteel zijn de diensten druk aan het vergaderen over de manier waarop de tijdschriften het best in elkaar kunnen geschoven worden. Men denkt ook na hoe men de actuele zaken, zoals aankondigingen,... die momenteel in die tijdschriften voorkomen, kunnen opgevangen worden door middel van een elektronische nieuwsbrief. Om op die manier een deel van de problemen op te vangen. Dank u.

De heer voorzitter

Zijn er nog replieken ?

Wil Mijnheer de Gedeputeerde daar nog iets over zeggen ?

U mag de raad zittend te woord staan. Dat doet niets af aan de kracht van uw woorden.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

't is wel vervelend om zo te spreken.

De heer voorzitter

Ik weet het, u bent niet alleen, maar er zijn nog hooggeplaatsten die zittend spreken.

De heer gedeputeerde Van der Meiren

Bijzonder kort, voorzitter, collega's.
Mijnheer Veys, de Capitole, ...

De heer voorzitter

Ik heb gezegd dat dit niet aan de orde is.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van der Meiren

... maar ik had ook gezegd dat diegene die dit zou aangrijpen om onze subsidiëring in vraag te stellen, mij zou vinden op zijn weg.

In het tijdschrift "Anderzijds" vind je natuurlijk wel beleidsuitspraken. Het beleid van deze meerderheid en het beleid van het grootste deel van de oppositie. Ik bedoel dan niet in aantal, maar wel in fracties of groepen.

Mijnheer Marginet,
de voorwaarde van de politieopleiding is, dat het mensen zijn met de Belgische nationaliteit. Wat wij verder voor de laaggeschoolden doen - wat u zo graag de autochtonen noemt en wat klassiek ook nog zo geheten wordt - is onvoorstelbaar veel. U kunt dit nalezen in de begroting. Ik heb mijn vader altijd horen vertellen, als hij in zijn jeugd naar zijn buurdorp ging om daar in het weekend op jacht te gaan naar u weet wel wat, dat daar meestal gevochten werd ...

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, u zult de raad nooit kunnen wijsmaken dat uw vader tot de aristocratische jagers behoorde.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Neen, dat niet maar wel tot diegenen die over een normaal hormonenstelsel beschikte. Maar zij vlogen daar weg, omdat ze daar als vreemdelingen beschouwd werden en dat was het ene dorp naast het andere. Maar wij doen voor de laaggeschoolden onvoorstelbaar veel en of zij nu Belg zijn met blond haar, rood haar, zwart haar of zonder haar, dat speelt voor ons toch geen enkele rol.

De heer Lootens

Voorzitter, aanvullend op de heer gedeputeerde Van Der Meiren en de heer Marginet vind ik ook dat er veel kansarmen of maatschappelijk achtergestelden zijn van eigen bodem, die evenzeer die bijscholing moeten volgen. U weet dat zeer goed en daarom maakt men ook geen verschil. Wie nood heeft aan zo een opleiding, kan die krijgen. Het is voor iedereen en zonder onderscheid, zoals jij dat ook wilt.

De heer voorzitter

Goed, laat ons niet te ver gaan.
Kunnen we nu de "Sociale - en gezinsvoorzieningen" en "Gezondheidszorg" voorlopig als afgesloten beschouwen in de artikelsgewijze bespreking ? Iedereen akkoord ?

HUISVESTING

P. 352 : HUISVESTING – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN : TUSSENKOMST M.B.T. HET HUISVESTINGSBELEID NL. DENKPISTE TER VERDERE BEVORDERING VAN DE ACTIEVE ONDERSTEUNING VAN HET LOKALE EN REGIONALE WOONBELEID

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De realisatie van het grondwettelijke recht op een behoorlijke "huisvesting" is de bekommernis van verschillende beleidsniveaus, dus ook van een provinciaal bestuur.

Het lokale bestuur vervult hier evenwel een cruciale rol. De gemeente is immers het niveau waarop woonbeleid gestalte krijgt, zoals trouwens vermeld in het Vlaamse woonbeleid. Om de inhoudelijke en organisatorische kwaliteit van het gemeentelijk woonbeleid te optimaliseren, ontplooit ondermeer het Oost-Vlaams provinciebestuur diverse initiatieven en mogen we haar rol dus niet minimaliseren.

In de openingsrede van de eerste gedeputeerde werd ik gerustgesteld : inzake welzijnsbeleid , waarbij ondermeer huisvesting wordt opgesomd, wil het provinciebestuur de lijn van de voorbije jaren doortrekken en is er zelfs ruimte voor nieuwe of aanvullende initiatieven ! Het is trouwens denk ik in de gegeven omstandigheden geen overbodige luxe aan dit beleidsdomein verder de nodige aandacht te besteden en ik verklaar mij nader; ondanks alle vooruitgang blijft immers voor nog veel te veel mensen, voor wie eigendomsverwerving is uitgesloten, wonen een fundamenteel probleem !

Sommige collega's zullen zich misschien de mediabelangstelling van enkele weken terug herinneren, rond een verschenen onderzoek, waaruit blijkt dat huur de eerste oorzaak van armoede is. De huurprijzen stegen de laatste kwarteeuw veel sterker dan het inkomen van de huurders. De huurders werden dus armer !

Huisvesting, collega's, blijkt in België de eerste oorzaak van armoede te zijn. Tot overmaat van ramp en ondanks de vele inspanningen van de voorbije jaren is het aanbod in de sociale huisvestingssector verre van toereikend en kampen in hoofdzaak de stedelijke vennootschappen door hun sociale opdracht ten volle te vervullen met financiële problemen.

Ik verwijs eveneens naar de tussenkost van de heer Lootens, om de bestemming van de Waalse Krook eventueel te heroriënteren in het kader van de woningnood. Ik ben zeer zeker voor het idee gewonnen en ik hoop velen met mij.

We hebben dus, denk ik, met zijn allen in dit halfroond, de verantwoordelijkheid om in de provincie Oost-Vlaanderen er voor te zorgen dat we vooral de meest kwetsbare groepen op de woningmarkt tegemoet komen ! Kwetsbare groepen hebben mijn inziens het meest behoefte aan beleidsmaatregelen, hetzij omwille van hun laag inkomen, hetzij omwille van hun specifieke eisen op het gebied van huisvesting zoals bejaarden, gehandicapten, grote gezinnen, ...

Het Oost-Vlaams huisvestingsbeleid tracht reeds met een aantal maatregelen aan diverse behoeften te voldoen : door de financiële ondersteuning van mensen met een woonproject, door een actieve ondersteuning van het lokaal en regionaal woonbeleid en projecten in de huisvestingssector en wooninitiatieven. Woonbeleid is evenwel een levende materie. De maatregelen van gisteren zijn niet altijd sluitend voor de behoeften van morgen. Daarom heb ik namens mijn fractie de vrijheid genomen summier een paar initiatieven voor te stellen, die uiteraard voor verdere discussie vatbaar zijn ! Wij delen immers, mijnheer de gedeputeerde, ook uw bezorgdheid om de middelen die op relatief korte termijn vrijkomen door het afbouwen van de mantelzorgpremie, verder aan te wenden in de sector welzijn en gezondheid, en mogelijkerwijs in de sector huisvesting.

Concreet denk ik aan een rollend fonds met betrekking tot de Vlaamse huisvestingspremies , in het bijzonder voor de individuele huursubsidie. Dit idee is niet nieuw maar de praktische uitwerking op het lokale en regionale niveau is niet spectaculair ! Het stadsbestuur van Aalst was terzake een goed voorbeeld. Mogelijks kunnen wij hiervoor de nodige middelen ter beschikking stellen en bijgevolg een stimulans zijn voor alle lokale besturen. De mensen die ervoor in aanmerking komen dienen momenteel in het beste geval drie maanden op een uitbetaling te wachten. Voor die doelgroep betekent dit een financiële kwelling. Verder vind ik het een noodzaak dat ons provinciebestuur haar coördinerende rol inzake opleiding en vorming in deze sector ten volle speelt. In navolging van de opleiding tot huisvestingsconsulent kan het vormingsaanbod worden verruimd naar andere thema's die op dit terrein leven. Hierbij denk ik aan onderwerpen zoals leefbaarheid, woonnoden van bepaalde doelgroepen ... en deze opsomming is zeker niet limitatief. De deskundigheid van iedereen die werkzaam is in de sector is immers een belangrijke ondersteuning voor de woonbehoefte.

Tot slot nog een aandachtspunt met betrekking tot de woonwagenfamilies op doortocht die onze provincie regelmatig aandoen. Ik had graag vernomen hoeveel doortrekkersterreinen met degelijke voorzieningen de provincie Oost-Vlaanderen momenteel telt en of het de bedoeling is hiervoor verder de nodige inspanningen te leveren ?

In de overtuiging dat ook gedeputeerde Van der Meiren wonen in al zijn facetten een hefboom vindt binnen de kansarmoede durf ik te hopen dat hij dit verder concreet zal vertalen in zijn beleid en toegankelijk is voor nieuwe en aanvullende initiatieven.

Ik kijk alvast uit naar uw antwoord en visie terzake en dank de raad voor haar luisterbereidheid. Dank u.

DEBATTEN

P. 354 : HUISVESTING - SUBSIDIES : TUSSENKOMST INZAKE SOCIALE HUISVESTING

Mevrouw Franssen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Volgens het Nationaal Instituut voor de Statistiek zal tegen 2010 een kwart van de bevolking ouder zijn dan 60 jaar; tegen 2050 zal dit één derde zijn. Het aantal zorgbehoevenden stijgt, terwijl er minder en minder mensen beschikbaar zullen zijn om de zorg op zich te nemen. Vandaar het belang in de toekomst van een degelijk uitgebouwde professionele thuiszorg om dit op te vangen. Opvang thuis is immers in het algemeen goedkoper voor de overheid dan verzorging in een instelling. Er wordt daarentegen meer geïnvesteerd in residentiële zorg. Het wordt dus nog meer een fundamentele opdracht voor de provinciale overheid om de thuiszorg te ondersteunen. Het is meer dan ooit een uitdaging om te zorgen voor een kwalitatieve zorg op maat. De vergrijzing is één van de grootste uitdagingen van onze tijd. Meer en meer chronische zieke-, psychiatrische- en terminale patiënten worden thuis verzorgd met ondersteuning van professionele thuiszorg. Terwijl de laatste jaren het aantal ziekenhuisbedden met duizenden werden afgebouwd.

Vanuit deze vaststellingen mogen we dan ook op korte termijn een drastische wijziging verwachten in de woonbehoeften. Met andere woorden : de woonzorg en de thuiszorg zijn inherent met elkaar verbonden. Het betreft een multi-probleemsituatie in de toekomst die dan ook een integrale aanpak vergt.

Deze visie wordt eveneens onderschreven door PRATO. Hierbij wil ik verwijzen naar het Strategisch Plan Thuiszorg van PRATO. Ik citeer: "Op het vlak van wonen is het belangrijk dat de materiële omgeving thuiszorg mogelijk maakt. Woonzorg is een voorwaarde voor thuiszorg."

Het gevoerde subsidiebeleid beantwoordt dan ook aan deze materiële zienswijze. Hierbij denk ik aan de subsidies voor het aanpasbaar bouwen of verbouwen volgens de principes van levenslang wonen en aan de subsidies voor het bouwen en kopen van woningen voor personen met een handicap.

Ik citeer PRATO verder: "Als zorgbehoevende personen toch niet in hun woning kunnen blijven, om welke reden dan ook, dan is het goed dat de mogelijkheid bestaat dat zij overstappen naar een bij voorkeur kleinschalige, aangepaste woonvorm, liefst in de vertrouwde omgeving, waar zij een beroep kunnen doen op de nodige zorg. Het zogenaamde wonen met zorggaranties. Vooral in de ouderensector en gehandicaptensector is er een tekort aan dergelijke woonvormen mét zorggaranties.

De provincie kan hierin een belangrijke rol spelen door initiatieven te nemen om de samenwerking tussen de welzijns- en gezondheidssector en de huisvestingssector te bevorderen, zodat deze sectoren hun beleid op elkaar afstemmen. Innoverende initiatieven terzake zouden gebaat zijn bij een provinciale aanmoediging."

Daarom mijn vraag naar de mogelijkheid om:

- de subsidies aan ondernemingen en verenigingen, voor het aanpasbaar bouwen of verbouwen volgens de principes van levenslang wonen ;
- de subsidies aan ondernemingen en verenigingen, voor het bouwen en kopen van woningen voor personen met een handicap ;
- de subsidies aan ondernemingen, verenigingen en vzw's, voor de begeleiding en uitvoering van projecten in de huisvestingssector ;

te koppelen aan de adviezen van PRATO inzake thuiszorg/woonzorg en deze in de respectievelijke subsidiereglementen op te nemen. Zo kan de provincie een belangrijke rol spelen in het stimuleren van proefprojecten met betrekking tot de integratie van zorg binnen het woonbeleid.

Dank u.

P. 354 : AANLEG VAN DOORTREKKERSTERREINEN VOOR WOONWAGENBEWONERS : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

Mevrouw De Brandt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vorig jaar hield ik een tussenkomst over de aanleg van doortrekkersterreinen voor woonwagengebruikers. Toen bestonden er plannen om in Gent en Oudenaarde een woonwagenterrein aan te leggen, maar in Oudenaarde was er nog geen beslissing.

Is de provincie ondertussen al gestart met de aanleg van deze terreinen ?

Hoe ver zijn deze werken reeds gevorderd ?

De provincie zal deze projecten voor 10 % subsidiëren zoals opgelegd door de Vlaamse Gemeenschap. Heeft de provincie al iets betaald voor deze projecten ? En zo ja, hoeveel ?

Volgens de algemene beleidsnota vragen de woonwagengebouwen naar meer residentiële doortrekkersterreinen en het permanent wonen op recreatieve domeinen.

Is er zo'n groot tekort aan woonwagenterreinen ?

Is de provincie van plan om nog meer woonwagenterreinen aan te leggen ? En zo ja, waar ?

De steden en gemeenten zullen gestimuleerd worden in het nemen van een initiatief om doortrekkersterreinen aan te leggen.

Zijn er reeds steden of gemeenten die een doortrekkersterrein wensen aan te leggen met de subsidies van de provincie ?

Kunnen woonwagengebouwen verblijven op een recreatief domein ?

De woonwagencommissie zou de prijzen bepalen van o.a. de standplaatsvergoeding, zodat er een eenvormigheid van prijzen is in alle provincies.

Zijn deze prijzen reeds bepaald ?

Hoeveel bedraagt de standplaatsvergoeding ?

Op elke camping dient ook een formulier ingevuld te worden met de persoonsgegevens die bij eventuele ongevallen moeten worden doorgegeven aan de politie. Bovendien wordt er in een gewone camping per persoon en per nacht een toeristenbelasting betaald. Geldt deze regeling ook voor woonwagengebouwen ?

Hoe lang mag men maximum op een doortrekkersterrein verblijven ?

Dank u.

JEUGDZORG

P. 238 : JEUGDVORMINGSCENTRUM HEYNSDAELE – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN : VRAGEN OVER DE VOORGENOMEN SLUITING VAN “DE WITTE VILLA” TE RONSE

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 14 oktober 2002, althans op basis van de notulen van de vergadering van de bestendige deputatie, viel voorgoed het doek over het jeugdvormingscentrum “De Witte Villa”. Intussen, nu al 2 dagen later, zijn zelfs alle sporen die ons moeten herinneren aan het bestaan van De Witte Villa op de webpagina's van de provincie Oost-Vlaanderen verdwenen.

Hoe is het zo ver kunnen komen?

Waarom moest er een einde komen aan deze bakken voor het Oost-Vlaamse jeugdbeleid?

Het begon nochtans allemaal zo mooi, toen op 15 mei 1998, nog geen 4 en een half jaar geleden onder het motto “klein maar fijn”, het jeugdvormingscentrum De Witte Villa officieel in gebruik werd genomen. Het was namelijk de bestendige deputatie ter ore gekomen, dat bivakhuizen en vormingscentra in Oost-Vlaanderen niet dik gezaaid waren. En mede op vraag van de Provinciale Adviesraad voor de Jeugd werd de kat de bel aangebonden en werd gestart met een eigen vormingscentrum.

Het jeugdvormingscentrum kon hiervoor zijn onderkomen vinden in De Witte Villa, het statige gebouw aan de rand van het enorme domein Heynsdaele in de Vlaamse Ardennen, op de grens tussen Ronse en Kluisbergen. Vroeger deed De Witte Villa dienst als woonst voor de directeur en de aalmoezenier van het sanatorium dat in het domein was gelegen. Intussen was Heynsdaele al lang geen kuuroord meer, maar was het de vestigingsplaats van het Provinciaal Instituut Heynsdaele, dat onderwijs aanbiedt, aangepast aan de opvoedingsbehoeften van kinderen en adolescenten met gedrags- of emotionele stoornissen, die dermate ernstig zijn dat orthopedagogische en psychotherapeutische maatregelen noodzakelijk zijn. In de gebouwen vlakbij De Witte Villa zijn, en wie mee was met de commissie onderwijs begin dit jaar herinnert zich nog ons bezoek, zijn de ateliers van de school en de slaapvertrekken van de jongeren, die in het MPI verblijven. Als voornaamste aantrekkingspunten van De Witte Villa zijn er de bosrijke omgeving en de sportterreinen, een tennis-, volley en basketbalplein en de wandelpaden en richt men zich vooral op kleine groepen tussen de 30 en de 40 personen.

DEBATTEN

Het centrum kent terzake een goede bezetting en ik verwijs hiervoor graag naar de verslagen in het Jeugdwerkbeleidsplan. Zo krijgen we voor de voorbije jaren volgende cijfers :

- in 2000 verblijven 48 groepen of 979 personen, in totaal 190 dagen ;
- in 2001 verblijven 43 groepen of 867 personen, in totaal 151 dagen ;
- in 2002 verblijven tot deze maand 45 groepen of 453 personen, in totaal 162 dagen.

Als deze week dus, een dikke ketting rondom het jeugdvormingscentrum gesloten werd, figuurlijk dan toch, dan lag het zeker niet aan de magere interesse van het jeugdwerk en de povere bezettingsgraad. Evenmin waren er donkere wolken aan de horizon toen de provincieraad met veel enthousiasme, op voorstel van de bestendige deputatie, in januari 2001 overging tot de uitbreiding van de provinciale Abdijsschool te Dendermonde voor een bedrag van zo'n 347.000 euro voor de inrichting van een nieuw jeugdvormingscentrum. Ook toen was er geen sprake van het stopzetten van de werking in De Witte Villa. Integendeel ! Want tijdens een werkbezoek aan het abdijcomplex van de commissie Welzijn in april 2002, helaas eens te meer in afwezigheid van de verantwoordelijke gedeputeerde, wordt duidelijk gesteld dat De Witte Villa zich vooral zal richten op kleine groepen en de omgeving een trefpunt zijn. Ook toen was er geen vuiltje aan de lucht.

Een eerste donderwolk verscheen bij de bespreking van het werkingsverslag 2001 van het Jeugdwerkbeleidsplan in juni 2002, waarbij er blijkbaar heel wat "intern vandalisme" is in De Witte Villa en er daarom een intern overleg is. Enkele maanden later, bij de bespreking van de begroting 2003 wordt gesteld dat De Witte Villa zeker nog in gebruik zal blijven tot de Abdijsschool operationeel is, vermoedelijk mei 2003.

Collega's,

ineens is daar de sluiting van De Witte Villa, zonder dat de commissie of de provincieraad ook maar enige vorm van inspraak krijgt omtrent dit demonisch plan, laat staan het Oost-Vlaamse jeugdwerk. Ineens betekent De Witte Villa geen meerwaarde meer voor het Oost-Vlaamse jeugdwerk, ineens beschikt De Witte Villa over geen bijzondere troeven meer. Neen, er is enkel die droge, rationele en onbegrijpelijke beslissing om De Witte Villa als jeugdvormingscentrum te sluiten en dit ondanks zijn succes bij het Oost-Vlaamse jeugdwerk, ondanks zijn unieke locatie, ondanks de aanwezigheid van tal van faciliteiten, ondanks zijn meer dan 4 jaar lang trouwe dienst.

Collega's,

Bij de euthanasie van De Witte Villa is men natuurlijk niet over één nacht ijs gegaan, want een goede verstaander kon uit de cijfers van de begroting 2003 al gauw vernemen dat met een halvering van de werkingsmiddelen en de investeringen en met het terugschroeven van de personeelskosten, De Witte Villa ten dode opgeschreven was.

Wat evenwel in de begrotingscommissie van 16 september 2002 bewust niet werd gesteld, maar wel al geweten was, was dat de bestendige deputatie al op 5 september 2002 beslist had om dat van zodra de verbouwingswerken aan Het Buitenhuis, het tehuis voor de leerlingen van het PIH, zouden worden aangevat, een punt zou gezet worden achter de werking van De Witte Villa en deze tijdelijk de functie zou overnemen van Het Buitenhuis. Eenmaal die werken voltooid, zou De Witte Villa dan tijdelijk de functie overnemen van Het Jeugdhuis, alwaar ook verbouwingswerken zouden plaatsvinden. Wat nadien met De Witte Villa zal gebeuren is mij niet bekend, maar het is duidelijk dat het Oost-Vlaamse jeugdwerk niet meer zijn vertrouwde stek zal terugvinden in De Witte Villa.

Voorlopig dieptepunt was de vergadering van de bestendige deputatie op 19 september 2002, drie dagen na de verklaringen in de commissie, toen daar bekend raakte dat de werken al op 14 oktober 2002 zouden worden aangevat. De beslissing om De Witte Villa te sluiten was genomen, en dit, ik citeer "na kennisneming van de feiten en gesprekken met alle betrokkenen".

Wie het zich in zijn stoutste dromen niet kon voorstellen en wie zich er zeker niet kon op voorbereiden was het Oost-Vlaamse jeugdwerk, want op dat moment hadden al meer dan 31 organisaties hun zinnen gezet op een toekomstig verblijf in De Witte Villa. Op welke wijze werd het jeugdwerk gehoord? Toch zeker niet via de Provinciale Adviesraad voor de Jeugd, want ik had het genoeg op hun laatste algemene vergadering aanwezig te zijn en daar werd met geen woord gerept over deze onheilsbeslissing. Wat waren dan die feiten, waren die dan zo zwaar dat een sluiting onafwendbaar was, waren er geen maatregelen of alternatieven mogelijk ?

Aan de hand van een schriftelijke vraag, ingediend op 19 juni 2002 en slechts volledig beantwoord op 27 september, meer dan drie maanden later, informeer ik naar de aard van de feiten, en in het antwoord wordt laconiek gesteld dat en ik citeer opnieuw "begin de jaren 2000, 2001 en 2002 waren er telkens een paar nieuwsgierige jongens (leerlingen van het instituut), die zich via het stukslaan van één of ander venster toegang toe-eigenden tot De Witte Villa. Op deze inbreuk (vermoedelijk het stukslaan van het venster) werd telkens naar de jongens toe, op een gepaste pedagogische wijze geageerd en de toegebrachte schade (blijkbaar zo minimaal) werd door de eigen onderhoudsmannen (van het instituut) hersteld. Verder werd binnen het gebouw door onze jongen (sic) geen (en ik herhaal) geen vandalisme aangebracht". Waar zijn nu die verzwarende omstandigheden die een drastische sluiting noodzaakten ?

Collega's,

In het beleidsplan bij de begroting 2003 wordt inzake jeugdbeleid als enigste vermeldenswaardig feit gesteld, dat het abdijcomplex Dendermonde in 2003 operationeel zal zijn.

Collega's,

Het abdijcomplex is vandaag de dag niet operationeel, er werden dit jaar zelfs geen werken uitgevoerd in het kader van het jeugdvormingscentrum. Wat wel een feit is, is dat vandaag De Witte Villa als jeugdvormingscentrum gesloten is. Dat zijn de feiten. Het Oost-Vlaamse jeugdwerk, en dit zijn op dit moment minstens 31 organisaties, staat dus op straat. Oh ja, de bestendige deputatie heeft in al haar goedheid beslist dat ze door het Centrum voor Jeugdtoerisme elders in Oost-Vlaanderen zullen gehuisd worden, en juicht collega's, juicht; de meerkost wordt gedragen door de provincie. Of het de jeugdorganisaties schikt om in een andere uithoek van Oost-Vlaanderen gehuisvest te worden, of er reeds afspraken gemaakt werden met andere organisaties in Ronse, of er al plannen waren voor het gebruik van bepaalde infrastructuur in Ronse, neen, daar lag men bij het nemen van deze beslissing niet wakker van. Neen, collega's. Maar wat wel vast ligt is dat De Witte Villa moest en zou sluiten. Hij is nu dicht.

Of het Centrum voor Jeugdtoerisme voor volwaardige alternatieven kan zorgen? Ik weet het niet. Wanneer het abdijcomplex te Dendermonde klaar zal zijn? Ik weet het niet of het abdijcomplex te Dendermonde een volwaardig alternatief is ? Neen, zeker niet. Ja, als het gaat voor grote groepen, maar dan wel midden in het stadscentrum, zonder de nabijheid van bossen, wandelpaden, sportterreinen, een tennis-, volley en basketbalplein. Mooie perspectieven, heren gedeputeerden !

Zo kom ik, ter afronding van dit dossier, concreet bij volgende vragen :

- Welke zijn de gevolgen van de sluiting van de Witte Villa voor het jeugdwerk ?
- Is er een alternatieve locatie beschikbaar, die voldoet aan dezelfde faciliteiten voor het jeugdwerk, omschrijving en doelgroep ?
- Zijn er geen andere alternatieven dan een sluiting ?
- Werden voldoende maatregelen genomen om een sluiting te vermijden ?

P. 240 : JEUGD – TOEGESTANE SUBSIDIES : TUSSENKOMST I.V.M. DE OPVANG EN BEGELEIDING VAN 12 TOT 16-JARIGE TIENERS

Mevrouw Verheirstraeten

In Vlaanderen is er heel wat voorzien voor opvang en begeleiding van kinderen tot 12 jaar. Vanaf 12 jaar komt men echter zowat in een vacuüm terecht. Er zijn wel heel wat jeugdverenigingen en jeugdbewegingen, maar deze hebben hun werking in hoofdzaak tijdens het weekend. Veel 12- tot 16-jarige tieners moeten tijdens de week lange tijden alleen blijven. Deze leeftijdsgroep is een groep waarvan vaak gedacht wordt dat ze het wel alleen zullen redden. Vaak krijgen deze kinderen van tweeverdieners heel wat "vrije ruimte" tussen de school en het thuiskomen van de ouders.

Kinderen worden tieners en worden geacht plots in staat te zijn heel wat dingen zelf, alleen, te gaan beredderen. En dat precies op het ogenblik dat hun leven in volle verandering is, fysiek, emotioneel, ... Het sociale netwerk van familie en burens dat vroeger vanzelfsprekend was vormt vandaag niet meer het veilige vangnet waarop deze jonge mensen kunnen terugvallen. Nochtans is precies deze periode van overgaan naar adolescentie één van de meest essentiële in de groei naar verantwoordelijkheidszin en volwassen worden. Het is een periode waarin men sterk op zoek is naar zichzelf. Het is een periode waar veel vragen een antwoord moeten krijgen. Een periode waarin men veel experimenteert.

DEBATTEN

Tieners moeten leren gemotiveerd persoonlijke keuzes te maken. Hun keuzes worden veelal gemaakt in overeenstemming met de waarden en de normen van hun voorbeelden, hun leeftijdsgenoten, hun vriendengroep. Het moet onze zorg zijn hen te leren goede keuzes te maken. En het is dan ook van het grootste belang dat wij hen op weg tijdens deze cruciale groeifase de nodige ondersteuning geven.

Met deze tussenkomst wil ik dan ook aandacht en middelen vragen voor deze problematiek. Ik ben ervan overtuigd dat hierin investeren veel vruchten zal dragen. Tieners de ruimte geven, letterlijk en figuurlijk, om vrienden te ontmoeten, om te leren praten en te overleggen met mekaar, hen kansen geven hun talenten te ontwikkelen en constructief mee te werken aan de uitbouw van de samenleving... in een fijn samenspel met professionele begeleiders, vormt een buffer tegen individualisme en asociaal gedrag. Ik hoop dat aan mijn vraag gevolg zal gegeven worden.
Dank u.

P. 244 : JEUGDVORMINGSCENTRUM DE ABDIJSCHOOL - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW : TUSSENKOMST I.V.M. DE OMVORMING VAN DE ABDIJSCHOOL TOT JEUGDVORMINGSCENTRUM

Mevrouw Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Tijdens het bezoek van de commissie "Sociale Zaken" aan het complex "De abdijschool" te Dendermonde, hebben we kunnen vaststellen dat - mits enkele aanpassingen - het gedeelte van het gebouw dat dienst zal doen als Jeugdvormingscentrum, vrij snel in gebruik kan genomen worden. In de begroting vind ik echter geen bedrag terug dat kan aangewend worden om het slaapgedeelte te renoveren. Vanuit het jeugdwerk weet ik dat de vraag naar een verblijfscentrum dat toegankelijk is voor grote groepen, zeer groot is. Nu als de kamers niet aangepast worden, kunnen er in dit jeugdvormingscentrum geen grote groepen verblijven. Mijn vraag is dan ook of dit toch in het budget kan voorzien worden.

Tevens wil ik er bij de deputatie op aandringen de geplande werken zo snel mogelijk te laten uitvoeren. Gezien de beperktheid van geplande aanpassingen moet het toch mogelijk zijn dit gebouw gebruiksklaar te maken tegen de paasvakantie van 2003. Verder wil ik aan de gedeputeerde vragen hoe hij de exploitatie van dit centrum ziet en op welke doelgroepen men zich zal richten.

Kan aan de provinciale adviesraad voor de jeugd de opdracht gegeven worden om een wedstrijd uit te schrijven onder haar leden om een nieuwe, originele naam te zoeken voor dit complex ?
Dank u.

RAMPSCHADE EN ONTWIKKELINGSLANDEN

P. 86 : NOORD-ZUIDSAMENWERKING – TOEGESTANE SUBSIDIES : ALGEMENE TUSSENKOMST I.V.M. DE SUBSIDIËRING VAN PROJECTEN IN HET KADER VAN DE NOORD-ZUIDSAMENWERKING

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat hier om de subsidiëring van allerlei projecten in het kader van de noord-zuidsamenwerking. Het gaat om een totaal van 1 356 971 EUR.
Er is een vermindering van de subsidiëring ten opzichte van de bestedingen in 2002 van 56 617 EUR. De belangrijkste subsidie betreft de begeleiding en uitvoering van projecten en ontwikkelingsprocessen kaderend in het regiobeleid, 625 000 EUR en de subsidie aan de NCOS-koepel van ngo's en de 11 11 11-campagne ter waarde van 210 709 EUR.

Kan de gedeputeerde aangeven voor welke projecten een vermindering van subsidie werd beslist en voor welke projecten een vermeerdering ? Welke zijn de argumenten die de deputatie hanteert om meerdere projecten in verschillende regio's te steunen ? Zou men niet beter voluit gaan voor één project in plaats van in verdeelde slagorde, dat wel heel moeilijk is gevecht te leveren ?
Verontschuldig mij voor de militaire terminologie, maar ze is zeer adequaat in dit geval.

De heer voorzitter

Ze is u ook vertrouwd.

De heer De Cuyper

Is de deputatie bereid een grotere financiële inspanning te leveren ? Ik zal het er straks nog over hebben.

Het is duidelijk dat men niet al het leed in de wereld kan oplossen noch de onderontwikkeling een definitief halt toeroepen.

Het is duidelijk ook dat de begonnen projecten moeten afgewerkt worden. Maar zou men er niet beter aan doen wat minder geld te besteden aan prestigieuze projecten in de provincie zelf ?

Ik ga hier nu even uitweiden over het belang van water.

De gouverneur had het in zijn openingstoespraak tot de raad reeds over en concludeerde dat water de bron van alle leven is.

Waterputten zijn duurzaam in tegenstelling met andere voorzieningen waar soms veel geld naartoe gaat en waarvan men niet goed weet of het op de juiste plek terechtkomt. Komt het niet in de zakken van personen die in feite niet voor de bevolking zorgen ? Het is niet zo ondenkbaar en nog niet zo lang geleden is dat gebeurd.

Nu even over het belang van die waterputten.

Ik ben daarvan getuige geweest in Noord-West-Congo. Elk dorp, of elke nederzetting, werd geholpen in het kader van de Belgische coöperatie met een boring en een eenvoudige pomp erop en de mensen hadden water ter plaatse, daar waar de vrouwen vroeger naar de valleien moesten gaan, kilometers ver, heen en terug, met een teil op hun hoofd. De vrouwen deden dat, want er was geen enkele man die met water rond zeulde.

De heer Lootens

In kuipen.

Gelach

De heer voorzitter

Laat de middeleeuwse afkomst van zijn naam voorlopig buiten beschouwing of we beginnen ons vragen te stellen wat Lootens wel kan betekenen.

De heer De Cuyper

Is dit een persoonlijke aanval ? Want ik wil daar dieper op ingaan. Fässbinder in het Duits is De Cuyper, een heel gekende naam in de culturele wereld. En als ik mij niet vergis is er hier een achtbare gedeputeerde geweest die ook die naam had.

De heer Voorzitter

Wat heb ik weer aangericht door naar Lootens te luisteren.

Mijnheer De Cuyper, alstublieft, we waren ver van hier, daar waar de vrouwen het water droegen, enz. Alleen Jan De Cuyper heeft nu het woord en mijnheer Lootens gaat tijdelijk buiten even nadenken daarover.

Gelach

DEBATTEN

De heer De Cuyper

De gedeputeerde had het daarjuist over het solidariteitsprincipe in het kader van een andere discussie, maar ik wil er toch een beetje op ingaan.

“Een stukje van onze welvaart afstaan aan hen die het veel minder goed hebben”, zei hij.

Dat is zeker waar voor Ruanda, Ecuador en Roemenië, waar er schrijnende toestanden zijn. Daarom vraag ik – en ik sluit mij aan bij het amendement van Agalev – mij af hoeveel waterputten – duizenden in elk geval – we niet zouden kunnen boren, welke immense hulp het zou betekenen, door die negen putjes in het golfterrein van Wachtebeke niet uit te voeren.

Gelach

Het is lachwekkend, natuurlijk. Maar al dat geld zou naar daar kunnen gaan en we zouden een grote bronzen plaat kunnen oprichten, daar waar dat golfterrein zou geweest zijn, met daarop de naam van de voorzitter, de gedeputeerden, de fractieleiders die beslist hebben op 16 oktober om het golfterrein niet uit te voeren en het geld te besteden aan de noord-zuidsamenwerking.

Ik ben bereid, Mijnheer de Gedeputeerde, om onmiddellijk, hier en nu, een amendement in te dienen als u akkoord gaat.

Gelach

Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Tot 1994 had deze provincie qua ontwikkelingssamenwerking – en er zitten hier nog veel mensen uit die tijd – een zeer sterke inzet in Ruanda, waar ze bijzonder veel gedaan heeft om water te brengen naar de diverse dorpen. Ik denk zelfs dat de huidige gedeputeerde ook nog in Ruanda is geweest om dat te gaan bekijken.

Dus er is weinig nieuws onder de zon.

U weet wat er gebeurd is in 1994 en u weet ook waardoor het onmogelijk werd om dat verder te zetten.

Water is natuurlijk zeer belangrijk, ook hier, maar daar nog meer. Dat geloof ik ook wel, want het dragen van grote kruiken op het hoofd is wat anders dan een kraantje opendraaien.

Zoals u zelf gezegd hebt, is de voorziening van water in Ruanda zeer belangrijk, maar dat was één van de grote inzetten van de ontwikkelingssamenwerking in deze provincie.

Ik wou dat nog even in herinnering brengen, Mijnheer de Voorzitter.

Dank u.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil daar toch op antwoorden en ik ben ook zeer ernstig, Mijnheer Lootens.

Ik twijfel niet aan uw woorden en ook niet aan de inzet die gebeurd is in het verleden. Maar er is nog zeer veel te doen. Daar gaat het om. En het gaat ook om die negen putjes waarmee we zoveel putten zouden kunnen maken die dienstig zouden zijn voor die mensen daar.

Dank u.

P. 88 : NOORD-ZUIDSAMENWERKING - CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW : TUSSENKOMST I.V.M. DE HUISVESTING VAN HET WERELDCENTRUM VOOR INTERNATIONALE OPVOEDING

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Op de buitengewone begroting wordt voor de noord-zuidsamenwerking 297 472 EUR voorzien voor de huisvesting van het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding.

Waar de voorbije twee jaar nog sprake was van de aankoop van een pand in de Doornzelestraat te Gent ter ondersteuning van een gemeenschappelijk huisvestingsproject van verschillende Oost-Vlaamse ngo's, stelt men nu onomwonden dat het gaat om de huisvesting van het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding.

Collega's, uit mijn verschillende tussenkomsten in het verleden omtrent het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding heeft u wellicht al kunnen opmaken dat ik een bijzondere liefde heb voor het centrum. Maar een goede verstaander weet dat het al een tijdje rommelt inzake de werking van het centrum en de opvolging van de gesloten overeenkomsten met het provinciebestuur.

De provincie heeft al een keer financiële brandweer moeten spelen, door het recent sluiten van een bijkomende overeenkomst, die voor een aanvullende financiering zorgde, waardoor het centrum op jaarbasis nu al meer dan 10 000 000 BEF rechtstreeks krijgt toegestopt.

Dat het hier om een verdere uitholling van de eigen provinciale werking gaat die efficiënter en ook goedkoper is, daar had de gedeputeerde eens te meer geen oren naar.

Dat het centrum zich onomwonden partijpolitiek opstelde : wie lag daar nu van wakker ? Zeker de deputatie niet.

Dat er eerst nood was aan een grondige evaluatie van de werking van het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding en van de reeds lopende samenwerkingsovereenkomsten met de provincie Oost-Vlaanderen ? Nee, dat was allemaal niet nodig. Belangrijk was dat er zo vlug mogelijk centen kwamen voor de kameraden van het centrum.

En zo geschiedde dan ook.

Tijdens mijn zoektocht doorheen het dossier van het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding heb ik nergens, maar dan ook nergens opgemerkt dat er door het centrum de geuite wens was, laat staan de nood werd geklaagd, om op een nieuwe locatie gehuisvest te worden, laat staan op kosten van de provincie Oost-Vlaanderen.

Ja, het klopt, de lokalen aan de Visserij, die ik trouwens al eens met een bezoekje vereerd heb en die toen mooi versierd waren met folders en affiches van partijpolitieke organisaties, zijn nu niet van de mooiste, maar maakten een verhuis zeker niet noodzakelijk.

Wat de werking betreft van het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding is er dat zogenaamde Educatieforum dat begin juni 2002 plaatsvond en dat de werking moest evalueren, dit natuurlijk voor de volle 100 % georganiseerd door de provincie Oost-Vlaanderen en natuurlijk, hoe kan het ook anders, ook op kosten van de provincie Oost-Vlaanderen.

Mijnheer de Gedeputeerde, ik heb daar de ochtendzitting meegemaakt.

Behalve veel show en een gezellige babbel over tal van mondialistische onderwerpen werd er weinig concreet beslist, laat staan geëvalueerd. Een verslag kunt u trouwens vinden in Informeel, dat ik dus ook lees.

Het hele zaakje werd dan nog eens overgedaan op 11 september 2002. Symbolischer kon het niet, maar of er daarom ineens witte rook was ? Ik weet het niet. Ik wacht nog af.

Graag had ik daarom een antwoord gekregen op volgende vragen :

- in welke mate past de aankoop van een gebouw voor de vestiging van het centrum in het provinciale beleid ? Waarom ineens die omschakeling van de toewijzing van dat gebouw ?
- in welke mate komt de vzw zijn verplichtingen na ten overstaan van het provinciebestuur ? De gedeputeerde zal wel zeggen dat het allemaal in orde is, maar ik had daar graag toch iets meer over gehoord ;

DEBATTEN

- in welke mate kan het toevertrouwde takenpakket van het centrum niet integraal overgenomen worden door een provinciale dienst ? Ik zou graag hebben dat men daar eens een studie van maakt of toch die denkoefening binnen de administratie doet ;
- welke zouden dan de voor- en nadelen zijn en de eventuele mogelijke besparing of meerkost ? Ik hoop dat u nu niet gaat zeggen dat u die vragen niet vooraf gekregen heeft ;
- waarom wordt een grondige evaluatie van de werking van het centrum niet afgewacht ?

Tot slot wil ik de mensen van de administratie bedanken voor hun werk ter voorbereiding van de begroting 2003 alsook de diensten die mij de nodige documenten bezorgden ter voorbereiding van mijn tussenkomsten.

Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het Wereldcentrum bestaat al enkele jaren. Ik was reeds in deze raad aanwezig toen de beslissing werd genomen om het Wereldcentrum op te richten.

We hebben het zien groeien. Regelmatig krijgen wij ook jaarverslagen.

Ik spreek ook met heel veel mensen van diverse verenigingen, scholen, die gaandeweg, door de jaren heen, het centrum hebben leren kennen en waarderen. En als ik met die mensen spreek, hoor ik niets dan lof over de werking, het aanbod van programma's, enz...

Als we het hebben over educatie denk ik dat het Wereldcentrum, ook in het Vlaamse landschap, eigenlijk een vrij uniek project is waar misschien ook andere provincies wel wat jaloers op zijn.

Ik vind het heel belangrijk dat wij zo een centrum hebben en dat het blijft werken.

Uiteraard moet het ook toegankelijk zijn, bereikbaar zijn. Dus is het toch belangrijk dat het centrum een goede huisvesting heeft.

We weten al jaren – en dat is al verschillende keren in de commissies meegedeeld – dat we niet eeuwig kunnen blijven in het pand waar wij nu zitten. Er wordt al een paar jaar gesproken over het feit dat er ooit wel eens een eind zal komen aan de huurovereenkomst.

Welnu, we moeten vooruit zien en we moeten die dienst, die goed werkt, bereikbaar houden. Die dienst moet dus gehuisvest worden op een degelijke plaats. We moeten geen tweede Metselaarshuis gaan kopen - begrijp mij niet verkeerd, Mijnheer de Gedeputeerde, want daar ben ik absoluut geen voorstander van. Dat weet u ook wel. Dat debat hebben we al gevoerd -, maar ik vind het belangrijk dat die dienst goed gehuisvest is, goed toegankelijk is.

En is dat met de aankoop van een pand, dan zal het een aankoop zijn. Is het met de huur van een pand, dan zal het een huur zijn.

Dat zal nog wel in de commissie en in de raad besproken worden, maar ik vind het zeer belangrijk dat die werking behouden blijft en dat het centrum een goede huisvesting heeft.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal proberen korter te antwoorden dan sommige collega's hun vragen hebben gesteld door mij te beperken tot de essentie en tot datgene waar het echt om gaat.

Wat betreft de huisvesting : een tussenkomst van mevrouw Van der haeghen.

Dit is een mensenrecht. Alleen, zoals het met een aantal mensenrechten is, is het niet voldoende van dat in teksten te gieten. Men moet het ook nog realiseren.

Wij proberen daar vanuit de provincie een bescheiden rol in te spelen omdat er volgens mij in de hele sociale huisvestingssector – en ik bedoel daarmee in de ruimste zin van het woord – twee actoren zijn die zeer belangrijk zijn, met name de gemeenten en de sociale huisvestingsmaatschappijen : de sociale huisvestingsmaatschappijen aan zich, maar evenzeer het beleid dat vanuit Vlaanderen moet gevoerd worden om sociale huisvestingsmaatschappijen toe te laten om op een zo oordeelkundige manier als mogelijk en zo veel en zo snel als mogelijk huizen te bouwen.

We hebben in Vlaanderen, en ook in onze provincie, ten overstaan van het buitenland een onvoorstelbare achterstand. Ongeveer 5 % van het woningbestand zijn sociale huurwoningen. Dit is belachelijk laag.

Dat is slecht om twee redenen.

De aanwezigheid van het aantal sociale huurwoningen is te gering om op de markt te kunnen wegen, ook op de vrije markt. Daarvoor zijn we te klein. De ellenlange wachtlijsten van mensen die wachten om een woning te krijgen, zijn niet van dien aard om te kunnen wegen op de privé-markt.

Dat is dus heel nefast.

Ik had verstaan dat er 10 000 bijkomende woningen zouden gerealiseerd worden, bijkomend op het normale groeipercentage van elk jaar. Maar we kunnen dat op onze buik schrijven.

De heer voorzitter

Secretaris Gybels zegt dat het er 15 000 zijn.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

15 000 dan.

Maar we komen er nooit. Vandaag niet, volgend jaar niet, binnen vijf jaar niet.

Dit is een bijzonder groot probleem.

Waar kunnen wij ons vanuit de provincie profileren - niet alleen profileren om ons te profileren - en waar kunnen wij iets nuttigs doen ?

Ik denk dat wij een nuttige rol kunnen spelen naar datgene dat wij via het Steunpunt Wonen en Woonbeleid aan het uitvoeren zijn : een databank die vandaag beschikbaar is en waarop alle 65 Oost-Vlaamse gemeenten zijn ingebracht met een aantal kwantitatieve gegevens. De kwalitatieve gegevens is men bezig met inbrengen.

Alle gemeenten kunnen daarop beroep doen voor het opmaken van een eigen dossier.

Dit is bijvoorbeeld iets waar wij bijzonder nuttig kunnen in bezig zijn.

U stelt voor om opleidingen opnieuw te organiseren.

Ik denk dat dit iets is wat wij vanuit deze provincie ook aankunnen.

Waar ik zelf geen voorstander van ben – en dat is wat wij in het verleden hebben gedaan - is van zomaar subsidies aan sociale huisvestingsmaatschappijen te geven.

Ik weet waarover ik praat. Wij kunnen die centen beter nuttiger besteden.

Natuurlijk zal men niet neen zeggen als men het krijgt, maar het kan nuttiger worden aangewend.

Ik denk dat u een aantal voorstellen hebt gedaan die dermate belangrijk zijn dat u van mij hier niet kunt verwachten - en allicht ook niet verwacht - dat ik u een pasklaar antwoord geef. Maar, en ook dat is commissiewerk, wij moeten eens uittekenen - en dit op de eerste plaats voor onszelf, onze budgettaire beperktheden kennende, onze krijtlijnen kennende - waar wij het meest nuttig kunnen werken, aanvullend kunnen werken – aanvullend zal het sowieso altijd zijn - om een maximum aan mensen van dat mensenrecht te kunnen laten genieten, want het heeft inderdaad weinig zin om over een adequate thuiszorg te spreken als er geen thuis is, ook in de materiële betekenis van het woord.

Mevrouw Franssen, rekening houden met de adviezen van Prato – u hebt de artikelnummers genoemd en gedefinieerd – en die implementeren aan wat Prato voorstelt : ik volg u daarin.

Wij moeten niet naar nieuwe budgetten gaan zoeken, want we hebben ze. Alleen zullen we allicht moeten kijken in welke mate wij dat kunnen. En we blijven dus binnen de rol die wij in de huisvestingssector kunnen of niet kunnen spelen.

Ik denk dat dit bijvoorbeeld één van de aspecten is waar wij wel heel belangrijk werk kunnen verrichten.

Wij investeren op dit ogenblik bijvoorbeeld zowel vanuit onze sector Huisvesting als vanuit de sector Thuiszorg in het woonzorgproject van de vzw Toekomst in Aalst.

Dit is een voorbeeld van wat er verder uitgebreid zou kunnen worden.

Ik geloof ook dat wij een rol kunnen spelen in de sensibilisering naar huisvestingsmaatschappijen en gemeenten toe.

DEBATTEN

Ik kan u uit de praktijk vertellen dat het soms hemeltergend is welke de tegenstand is die men vanuit de gemeenten krijgt. In mijn regio zijn er gemeenten waar 0 % sociale woningen zijn. Dat is weinig. Minder kan niet.

Ik heb vandaag gehoord dat er iemand een referendum gewonnen heeft met 100 %. Meer kan niet. Maar 0 % is weinig.

Wij weten allemaal, zonder dat het uitgesproken wordt, waarom dit zo is.

De argumenten die worden aangehaald zijn uiteraard niet de ware. De echte agenda is anders. Als wij de gemeenten kunnen overtuigen dat ook zij daar een belangrijke rol in te vervullen hebben - en ze hebben daar een belangrijke rol in te vervullen -, hebben we toch al een stap vooruit gezet.

Daarenboven kunnen en moeten wij in de toekomst, veel meer dan we in het verleden hebben gedaan, en hier en daar ziet men de initiatieven ontstaan, samenwerken met actoren uit het welzijnswerk om woningen te bouwen waar zorg aan verbonden is. Een zorg die niet de rol is van de gemeenten om die te vervullen en die ook niet de rol is van de bouwmaatschappijen, maar wel van de daartoe bestaande instellingen.

En mits een goed overleg zit daar zeer veel in.

Ook hier kan ik u uit de praktijk een paar zeer goed werkende voorbeelden geven.

Mevrouw De Brandt, wat betreft de doortrekkersterreinen.

Wij zijn daar mee bezig.

Hebben we al iets bereikt ? Neen.

Hebben we al geld uitgegeven ? Neen.

U weet dat wij niet zelf de rol van bouwheer spelen. Het zijn de gemeenten die én initiatiefnemer én bouwheer zijn van de projecten.

Op dit ogenblik zijn er twee projecten in voorbereiding : één in Gent aan de Drongensesteenweg en één in Oudenaarde aan het Donkmeer.

Aan de Drongensesteenweg is men het verst gevorderd. Er bestaan plannen om daar een doortrekkersterrein met een capaciteit van 35 standplaatsen te realiseren. Er zijn onderhandelingen bezig met de eigenaar. De stad Gent doet dat, want die is bouwheer. Indien de eigenaar niet zou bereid zijn tot de verkoop, overweegt men over te gaan tot onteigening. Tegelijkertijd loopt er ook nog een bodemonderzoek omdat er vermoedens zijn dat er op die plaats gestort is in het verleden.

De stad Gent heeft ondertussen bij de Vlaamse gemeenschap haar subsidieaanvraag ingediend en wacht op antwoord.

Uiteraard zal de subsidieaanvraag bij de provincie nadien volgen.

Er is dus nog niets uitbetaald. Er is ook nog geen concrete vraag en die kan maar komen nadat men weet dat men vanuit de Vlaamse gemeenschap de 90 % zal krijgen.

Voor Oudenaarde ligt het nog iets moeilijker. Sommige steden – en ik mag dit zeggen omdat het mijn stad is – zijn zeer inventief. Zij zouden dat doortrekkersterrein aanleggen op een momenteel bestaande parking. Met andere woorden, er moet een andere parking aangelegd worden. En zij vragen aan de provincie : “Provincie, zouden jullie die nieuwe parking niet voor ons betalen ? Als we dat doortrekkersterrein niet aanleggen, moeten we die parking niet verleggen.”

Dan zeggen wij : “Zij zijn niet verplicht van dat doortrekkersterrein daar aan te leggen. Dus als Oudenaarde een nieuwe parking nodig heeft, moeten Oudenaarde die nieuwe parking zelf maar betalen.” Dat is de situatie wat Oudenaarde betreft.

Vandaag zijn er in de provincie 60 legale en 97 illegale standplaatsen.

Er zou tegen 2010 – en de berekeningen komen uit de cel van het Vlaams Minderhedencentrum - en dan hebben we nog de doortrekkersterreinen, nood zijn aan 110 nieuwe standplaatsen in Oost-Vlaanderen en aan 156 standplaatsen voor residentiële woonwagenterreinen.

Mogen woonwagengewoners op de campings verblijven ?

Ja, onder de voorwaarde zoals iedereen. Dat wil zeggen dat ze daar niet mogen blijven wonen, zoals daar eigenlijk niemand mag blijven wonen. Permanent wonen op recreatieve domeinen is verboden. Er is wel een uitdoofscenario tot 2005, zoals u weet.

Wat is de prijs van een standplaats op een woonwagenterrein ?

Als u op die recreatieve domeinen staat, is dat onder de voorwaarde zoals elke andere gebruiker. De prijs van een standplaats op een woonwagenterrein bedraagt vandaag tussen de 37 EUR en 61 EUR op maandbasis.

Hoelang men op zo een doortrekkersterrein mag blijven ?

Dat wordt bepaald door het gemeentebestuur. Zij leggen dat vast. Gemiddeld moet u rekening houden met een maximale verblijfsduur van 5 tot 14 dagen, maar dat is afhankelijk van de beslissingen zoals die door het gemeentebestuur worden genomen.

Mijnheer Veys, wat betreft uw giftige tussenkomst over Heynsdaele en dat ik eens te meer afwezig was. Ik ben bij mijn weten – maar dat zijn niet eens uw zaken, ik heb mij ten overstaan van u niet te verantwoorden – op de commissie zelden afwezig. Als er bezoeken gebracht worden, ben ik nog wel eens afwezig omdat ik dan wel eens andere afspraken heb.

De heer voorzitter

Het zijn inderdaad zijn zaken niet, dus laat het ons zo laten. Of we gaan eens alle mogelijke aan- en afwezigheden van mijnheer Veys onderzoeken, ook buiten de raad.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Ik ben overigens geen lid van de commissie. Maar goed, dat is geen excuus.

U doet heel pathetisch over De Witte Villa.

U noemt dat een demonisch plan, alsof daar allerlei duistere, vieze krachten hebben gespeeld. Overigens, u vergist zich ook als u denkt dat ons jeugdvormingscentrum in de Witte Villa zou begonnen zijn. Dat was al een verhuis, want wij kwamen van Het Leen, waar wij, omwille van een reorganisatie, zijn weggetrokken naar de Witte Villa, net zoals wij vandaag uit de Witte Villa weggaan omwille van een reorganisatie binnen het domein en binnen de instelling waar wij te gast waren.

Wij waren heel blij dat wij een alternatief hadden voor Het Leen toen wij daar moesten wegtrekken. Wij hebben altijd geweten dat de Witte Villa een heleboel troeven had, maar ook een heel aantal minder aangename kanten.

Zo was hij bijvoorbeeld te klein.

Wij waren beperkt in datgene wat we konden ontvangen. Cohabiteren met een school en een instelling is niet vanzelfsprekend, maar dat verliep en is tot het laatste eigenlijk relatief goed verlopen.

Was er vandalisme ? Ja, dat is er geweest.

Was het alleen de schuld van de jongens die in de instelling verblijven ? Ik denk het niet.

Wat het mede hun schuld ? Natuurlijk wel, maar dat is een gedeelde schuld.

Is dit nu de reden waarom wij daar weg trekken ? Neen, dat is niet de echte reden.

Als u de deputatiebesluiten goed hebt gevolgd - en u doet dat - hebt u gezien dat dit dossier een aantal weken op de deputatie is gebleven vooraleer het er is weggegaan. Dat is omdat wij niet over één nacht ijs zijn gegaan. Wij kunnen misschien wel demonisch zijn, zoals u zegt, maar wij proberen in ieder geval op een verantwoorde manier tot besluiten te komen.

Wanneer blijkt dat het instituut, waar verbouwingen aan moeten gebeuren, op die manier gemakkelijker verbouwingen kan realiseren, wanneer u op dat moment een ander jeugdvormingscentrum hebt aangekocht en wanneer dan blijkt dat dit gebouw nadien ook kan gebruikt worden voor de eigen diensten, waar het een nieuwe locatie voor een leefgroep zou worden, dan weegt men natuurlijk alles af.

Hebben wij die beslissing gemakkelijk genomen ? Neen, we hebben daar vrij lang over gediscussieerd, de voor- en de nadelen tegen elkaar afgewogen. Wij zijn ook die onmenselijke niet en u bent niet de enige met het verstand in pacht. Wij hebben natuurlijk veel minder verstand, maar als wij ze alle zes samen leggen, en met dat van de gouverneur erbij, die dubbel telt, qua verstand, dan hebben we toch een pakje.

DEBATTEN

Dus we hebben daar lang over gediscussieerd en zijn dan tot een unaniem besluit gekomen – de ene al enthousiaster dan de andere – ervan uitgaande dat wij de tijdelijke problemen voor de groepen die al gereserveerd hadden konden oplossen en dat wij voor de groepen die al gereserveerd hadden voor 2003 een oplossing zoeken. En wij zullen ze vinden ook.

U doet een beetje smalend over het feit dat wij bereid zijn de meerkost te betalen.

Dat is toch de logica zelf, zeker. U moet toch de consequentie van uw beslissingen nemen. Dit is een foute beslissing volgens u, maar volgens ons niet. En als men ze dan genomen heeft, moet men naar die groepen toe ervoor zorgen dat ze op zijn minst geen financieel nadeel lijden.

Dat is het verhaal.

Wij zitten dus tijdelijk met een probleem, zoals wij bij de vorige overgang van Het Leen naar de Witte Villa ook tijdelijk problemen hebben gehad.

Het is overigens niet waar dat er alleen maar grote groepen gaan binnen kunnen. Oók grote groepen zullen in het centrum in Dendermonde binnen kunnen.

Mevrouw Verheirstraeten, wat betreft het immense probleem van de buitenschoolse opvang van tieners. Elke gemeente kampt daarmee en zoekt naar oplossingen. De meeste gemeenten vinden wel oplossingen voor opvang van kinderen, maar niet voor die leeftijdscategorie en niet die buitenschoolse opvang. Dat is een immens probleem. Wij proberen daar iets aan te doen. Zo hebben wij vorig jaar een projectsubsidie toegestaan aan de KAJ die in Eeklo elke schooldag na de lessen de deuren zou openen om jongeren een opvang aan te bieden, om de jongeren de mogelijkheid te bieden om bijvoorbeeld hun schooltaken te maken alsook om een activiteitenaanbod te realiseren.

Een aantal problemen hebben ervoor gezorgd dat dit project – en dan ziet u hoe moeilijk dit is - nog niet van start is kunnen gaan, want er komt daar natuurlijk één en ander bij kijken.

Het is niet voldoende uw deuren open te zetten en de jongeren binnen te laten. Er spelen een hele reeks zaken mee. Men moet zorgen voor de opvang, voor een stukje begeleiding, men neemt een verantwoordelijkheid op zich ten overstaan van die minderjarigen en ten overstaan van hun ouders in een leeftijdscategorie waar het niet vanzelfsprekend is, enz...

Ik denk dat de jeugdhuissector hier een rol zou kunnen spelen.

We hebben drie jaar laten studeren naar jeugthuizen toe. We hebben onder andere plannen gemaakt, suggesties op maat proberen laten maken om te zien hoe zij op deze problematiek zouden kunnen inspelen.

Nu kunnen wij gemakkelijksheidshalve zeggen dat het aan de jeugthuizen en de jeugdcentra is om het te doen. Alleen vrees ik dat als ze het alleen zullen moeten doen ze er niet zullen in lukken.

Ik denk dat wij vanuit het bestuur daar een helpende hand zouden moeten kunnen reiken, want er komen teveel aspecten bij kijken om het zomaar op zijn beloop te laten.

Mevrouw Bruggeman, wat betreft de omvorming van de Abdijschool tot jeugdvormingscentrum.

Het staat inderdaad in de begroting, maar ik wil u in alle eerlijkheid bekennen dat ik er naar aanleiding van uw vraag ben naar gaan zoeken. Zo weet ik het ook.

Het is voorzien, maar dan wel op de artikelen van de Technische Dienst, dus werken die in januari zullen aanvangen. En op de begroting Jeugd – en die hebt u misschien wel gevonden - staan er artikelen voor de aankoop van materiaal en werkingsmiddelen. We zullen overigens aan de raad voorstellen om bij een eerste begrotingswijziging de werkingsmiddelen die nog voorzien waren voor de Witte Villa over te hevelen naar Dendermonde.

Binnen dit en een paar maanden – laat ons zeggen eind maart – zouden wij in Dendermonde moeten kunnen opengaan.

Mijnheer De Cuyper, wat betreft de noord-zuidsamenwerking.

Water is natuurlijk belangrijk. We hebben dat in het verleden gedaan in Ruanda en we doen dat vandaag nog in Ruanda. We proberen daar via een waterleidingnetstelsel het water zo dicht mogelijk bij de heuvels te krijgen waar mensen wonen, dit om te beletten dat ze kilometers ver zouden moeten lopen. Maar we doen natuurlijk meer dan dat. Water is inderdaad de bron van alle leven.

U stelt voor om de golf te schrappen en het geld ervan naar de noord-zuidsamenwerking te laten gaan. Ik zou u willen zeggen dat het niet aan mij is om over de gaatjes van een collega te beslissen. En natuurlijk is het hier weer hetzelfde. Maar het is zoals de voorzitter gerepliceerd heeft : het is niet of, maar het moet en-en kunnen zijn.

Waarom concentreren wij ons niet op één land ?

Dat zou kunnen. Maar wij hebben ook een traditie. Alles heeft zijn geschiedenis. En we hebben nu eenmaal de traditie van de drie regio's : één in Ecuador, één op de Filipijnen en één in Ruanda. Men kan zeggen dat wij daar niet moeten blijven en dat wij op een bepaald moment moeten kunnen zeggen : "Stop. We gaan naar ergens anders."

Allicht is daar veel voor te zeggen. Maar er is ook veel tegen te zeggen.

Wanneer u in zo een regio zit die in evolutie is, in constante evolutie, maar in evolutie, nog altijd vertrekkend van een heel laag niveau en u kunt mits een beetje ondersteuning niet alleen de samenwerking tussen de actoren daar realiseren – wat wij proberen te doen – en men ook een stimulans kan zijn om sneller, bijvoorbeeld in Ruanda, terasseringsprojecten te realiseren, wat dan weer voor de voedselzekerheid zo belangrijk is, dan zou ik het bijna hemeltergend vinden dat zulke projecten zowat halverwege worden stopgezet.

Aan de andere kant zal men zeggen : "Dat halverwege bent u binnen 10 jaar nog." Allicht wel, maar we zijn ook maaër een provinciebestuur.

Als alle openbare besturen in dit land doen wat wij doen - dat wil zeggen de 0,7 %-norm halen -, dus zowel gemeenten, provincies, Vlaanderen als federaal, en elkaar dan goed verstaan als overheden, denk ik dat wij de putjes in het provinciaal domein Puyenbroeck mogen laten voor wat ze zijn en dat wij voldoende of meer budgetten zouden hebben om te doen wat wij graag doen.

Wat betreft de laatste vraag van mijnheer Veys in verband met het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding.

Ze willen niet verhuizen omdat ze een betere locatie willen, maar omdat de huur wordt opgezegd.

Wij weten dat al een tijdje. En het Wereldoriëntatiecentrum voor Internationale Opvoeding weet dat ook al een tijdje.

En de voorstellen vanuit het Wereldcentrum zijn ook al jaren gebaseerd op het feit dat men ons zegt vanuit de eigenaars : "Pas op, u mag hier nog blijven, maar er komt een moment dat wij die ruimten zelf gaan nodig hebben."

Nu hebben wij het ultieme bericht gekregen dat wij er binnen dit en een aantal maanden uit moeten, wat ons allicht nog zal verplichten om een tussenoplossing te vinden tussen de nieuwe huisvesting die wij vanuit de provincie zouden aankopen. Laat daar geen misverstand over bestaan. Wij gaan het Wereldcentrum niet subsidiëren om een huis te kopen. Wij gaan het als provincie kopen. Wij zullen eigenaar blijven van dat gebouw.

We hebben inderdaad aanvankelijk geopteerd voor de cohabitatie van het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding, 11 11 11 en ngo's. Dat is om velerlei en allerlei redenen niet doorgegaan.

Vandaag stellen wij voor om én voor het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding en voor 11 11 11 zo een huis aan te kopen met dien verstande dat er natuurlijk ruimte moet zijn, dat er mogelijkheden moeten zijn voor tentoonstellingen, voor activiteiten, voor vergaderingen van alle actoren die werkzaam zijn rond internationale en interculturele vorming en sensibilisering.

Het is dus niet zo dat wij een huis kopen uitsluitend en alleen om het ter beschikking te stellen van het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding.

Volgen wij de werking van het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding ?

Ja, de administratie is vrij nauw betrokken en werkt daarmee vrij nauw samen, maar dat weet u.

U hebt laagdunkend gedaan over het educatieforum. Ik laat het daar dus bij. U zult uiteraard wel gelijk hebben, want het heeft geen zin van tegen te argumenteren want u overtuigt mij niet en ik overtuig u niet en gezien het gevorderde uur zouden we er allicht een punt willen achter zetten.

Wij hebben - en dat is wel belangrijk, en collega Van Hecke heeft er even op gewezen - geopteerd voor een samenwerkingsverband. Wij hadden ook kunnen opteren om de gehele werking van het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding binnen de eigen administratie op te nemen. Het zou ons niet meer of niet minder gekost hebben.

DEBATTEN

Voor de kostprijs moet men het niet laten. We hebben daar vrij lange besprekingen over gevoerd in commissies - waar ik toevallig telkens wel aanwezig was - en heel veel vergaderingen aan gewijd om uiteindelijk tot het besluit te komen dat een samenwerkingsverband hier de beste oplossing leek te zijn in plaats van het op te nemen binnen de eigen administratie.

Natuurlijk kan dit samenwerkingsverband, indien zou blijken dat het geen meerwaarde meer is voor ons bestuur, opgezegd worden. Maar vandaag zien wij geen reden om dit te doen.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, tot daar mijn tweede lezing en laatste voor vandaag. Ik wil al de collega's bijzonder hartelijk danken voor de tussenkomsten. Het bewijst wat ik in het begin gezegd heb : de teneur en de inhoud van de tussenkomsten wijst erop dat men eigenlijk fundamenteel binnen deze raad, en dat is zeer goed, akkoord gaat met het voeren van een welzijnsbeleid gesteund op de principes die ons dierbaar zijn.

Dank u.

Applaus

Mevrouw Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
U hebt niet gereageerd op mijn bijkomende suggestie om een wedstrijd in te richten omtrent de naam, Mijnheer de Gedeputeerde, maar ik stel voor dat we dat meenemen naar de commissie, samen met mijn bijkomende vraag omtrent de exploitatie, enz...

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Dat is een schitterend voorstel, Mevrouw.

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ben uiteraard verheugd uit de repliek te mogen afleiden dat wij op dezelfde golflengte zitten. Ik ben ook geen vragende partij - en ik denk dat u dat ook niet zo begrepen heeft - om aan sociale huisvestingsmaatschappijen subsidies toe te kennen. Ik ben wel vragende partij om in overweging te nemen om middelen ter beschikking te stellen om op korte termijn ten aanzien van de lokale overheden bij wijze van een rollend fonds middelen ter beschikking te stellen inzake de individuele huursubsidie die uiteraard van de Vlaamse gemeenschap komt.

Op die wijze denk ik dat we op heel korte termijn de nood kunnen lenigen van degenen die nu de wachtlijsten doen aangroeien bij de sociale huisvestingsmaatschappij.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Akkoord. We kunnen over het principe akkoord gaan, maar dat moet bekeken en verfijnd worden.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik dank u voor uw begripvol antwoord in deze belangrijke problematiek, Mijnheer de Gedeputeerde. Ik ben verheugd te vernemen dat we de 0,7 %-norm halen. En inderdaad, zoals u zegt, zou het uiteraard veel beter zijn moest elk beleidsniveau op een gecoördineerde manier kunnen tussenkomen in die noord-zuidproblematiek.

Maar – een kleine afwijking toch - u zei : “Ik kan toch niet het volledige budget van de sociale sector overhevelen naar noord-zuid.”

Dat heb ik ook niet gevraagd.

Ik heb alleen gevraagd om de negen putjes van Wachtebeke naar de noord-zuid over te hevelen.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik wou, de stand van het debat bepalend, aan de gedeputeerde die mijn grote waardering voor zijn beleid kent, zeggen : pas op, u moet niet spreken over de putjes van uw collega. Het zijn putjes van de hele deputatie, Mijnheer de Gedeputeerde, en de mogelijks putten in de ontwikkelingshulp, in de goede zin van het woord – kuipen, putten, enz., Mijnheer Lootens - zijn ook van de hele deputatie. Dus er zijn geen putjes van uw collega.

Mijnheer De Cuyper, ik heb u geïnspireerd.

De heer De Cuyper

Dank u dat u mij het woord teruggeeft.

Ik had dat ten andere gesuggereerd en ik blijf nog altijd bij mijn voorstel, Mijnheer de Voorzitter, om een grote bronzen plaat te plaatsen waarop uw naam uiteraard prijkt alsook de beslissing van 16 oktober om de putjes van de deputatie te annuleren. Ik had tijdens mijn voorgaande tussenkomst ten andere de namen van de gedeputeerden ook op de bronzen plaat laten verschijnen.

De heer voorzitter

Namen op bronzen platen zijn soms gevaarlijk en ik zou daar toch nog eens over nadenken. Maar die putjes zijn een interessant debat, want het zijn putjes van de hele deputatie. Ik zie dat er één van de gedeputeerden hier toevallig niet is, maar hij heeft met die putjes te maken.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal mij beperken. Ik zal in mijn repliek niet ingaan op het antwoord van de gedeputeerde in verband met het Wereldcentrum, maar wel zal hij het mij niet kwalijk nemen dat ik dit dossier met aandacht zal volgen.

Waar ik wel op wil terugkomen is Heynsdaele.

Ik denk dat de voorzitter terecht gesteld heeft dat ik mij niet heb uit te spreken over de aanwezigheid van deze of gene gedeputeerde. Maar waar ik wel een groot voorstander van ben is dat op een commissie – en het betrof een officiële commissievergadering – iemand namens de deputatie aanwezig zou zijn om, naar ik meen toch, de uitspraken van een ambtenaar, waar ook politieke vragen gesteld worden, politiek te dekken.

Wat het antwoord betreft inzake Heynsdaele in verband met de verschillende geluiden die gegeven worden.

Eerst was het vandalisme. Blijkbaar stelt het niet veel voor.

Dan is het het probleem van de huisvesting. En ik vermoed dat dit de echte reden is, maar dat is initieel hier nooit gezegd.

Dan stel ik mij de vraag of er niet echt alternatieven waren. Men gaat eerst alle troeven gaan opsommen van Dendermonde en de Witte Villa om dan te zeggen dat alles in Dendermonde zal gebeuren.

En dan mijn laatste vraag, waar wil ik wel nog een antwoord op zou willen krijgen : wat gaat er gebeuren met de Witte Villa als alle werken gedaan zijn ? Gaat dat integraal terug in de werking van de school ?

Dank u.

DEBATTEN

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik sluit bij niemand aan, maar ik denk dat we allemaal mogen zeggen dat we het betreuren dat de Witte Villa verdwijnt.

Ik herinner mij nog de grote hoerastemming toen we dat een paar jaren geleden geïnitieerd hebben. Dat was een prachtig initiatief, tijdelijk. Het is een zeer mooie accommodatie in een zeer mooie streek. Maar ik zou nog een vraag willen stellen. De vroegere bewoners van de Abdijschool zullen natuurlijk ergens anders gehuisvest zijn. Maar is de abdijschool, Mijnheer de Voorzitter, nu wel een definitieve beslissing ?

Als het definitief is, is dat een goede zaak, want dan komen we op wat men noemt rechtszekerheid. Dan kan men ook zeggen dat er in de Abdijschool in Dendermonde een groot jeugdvormingscentrum is van de provincie en daar kijkt die sector wel naar uit.
Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Is het een definitieve bestemming ? Ja, voor zover wij natuurlijk nu kunnen kijken.

De villa ligt inderdaad idyllisch mooi, in één van de mooiste streken van dit land. Mij moet u daarvan niet overtuigen. Maar u mag toch niet te idyllisch doen. Ronse ligt ook vlakbij. Naast de interesse in de bossen en wat rond de Witte Villa hoorde, waren die mensen ook geïnteresseerd in wat in Ronse gebeurde en kwamen vaak niet om 21 00 uur en niet om 22 00 uur, maar net iets later naar huis. Wij – en u nog - zijn met zijn allen jong geweest en als men de kans krijgt om naast het idyllische van de bosjes ook te genieten van het mooie en het aangename van het gerstenat dat in de regio wordt aangeboden, en die mensen komen dan 's avonds laat, of 's nacht terug, en niet altijd in volkomen stilte, dan was dit vaak ook wat storend. Ook dit is een element.

Was dat oplosbaar ?

Dat was allemaal oplosbaar door te zeggen dat het niet meer kon, dat het niet meer mocht. Maar zo gaat men niet met jonge mensen om.

We gaan elkaar niet overtuigen. We zullen daar allicht in de toekomst nog verder kunnen over praten. We hebben in ieder geval een volwaardig alternatief – dat kan niemand ontkennen - en dat zal binnen zeer afzienbare tijd gebruiksklaar zijn.

Wat zal er gebeuren ? Daar kan de collega op antwoorden. Ik heb trouwens gezegd wat er gaat gebeuren : het wordt nu voorlopig gebruikt voor een leefgroep terwijl men verbouwingen doet en het wordt nadien als lokaal voor een leefgroep ingericht.
Het wordt inderdaad ter beschikking gesteld van het domein waarop het is gelegen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil aan mijnheer Veys uitdrukkelijk zeggen dat het op vraag van het tehuis is dat dit gebeurt omdat de cohabitatie niet haalbaar is. Men had van het jeugdhuis uit de klacht dat er permanent werd binnengebroken. Het zijn geen gewone jongens die daar zitten, neem ik aan. Het was niet zo maar een ruitje. Soms was het een stuk van het dak en soms eens een deur, enz.

De collega zegt het omfloerst, maar als men straks begint te crossen in die mooie omgeving, waar die jongens tot rust komen 's nachts - en ze hebben dat nodig, therapeutisch bijna - zijn dat dingen die niet met elkaar te rijmen zijn.

Dat we de ene keer op het ene been en de andere keer op het andere gedanst hebben, is ook waar. Maar we zitten met een doorlichting vanuit het Vlaams Fonds dat ons bepaalde normen oplegt naar leefgroepen toe. We zitten met de Vlaremreglementering die zeer streng geworden is. We zitten met het probleem dat die jongens moeilijker en moeilijker worden waardoor men geen drie leefgroepen meer in één gebouw kan onderbrengen.

Dat allemaal bij elkaar heeft ons verplicht dat wij de Witte Villa nodig hebben voor het tehuis om daar een leefgroep in onder te brengen.

En als u dat wilt aanpassen aan de Vlaremreglementering dan is dat zo een complex geheel dat men permanent met die mensen moet kunnen schuiven.

Waarschijnlijk gaat men ons morgen zelfs verplichten van daar misschien meisjes in onder te brengen, want vanuit het Vlaams Fonds zegt men ons dat wij niet mogen discrimineren, ook niet naar geslacht.

Dan gaan we nog meer ruimte nodig hebben, dat gaat nog meer complicaties meebrengen.

Dat alles bij elkaar maakt dat het daar niet meer mogelijk is en daarom hebben we in de deputatie gezegd : gaan we het proberen houden of niet ? Maar uiteindelijk zijn we verplicht van dit te doen.

Wat Dendermonde betreft kan ik u gerust stellen.

Als u er geweest zijt, moet u eerlijkheidshalve toegeven dat een dergelijke accommodatie tientallen keren beter is dan al hetgeen u zou kunnen krijgen binnen de Witte Villa. U blaast die Witte Villa op, maar als accommodatie is dat niet direct een buitengewoon geschikte situatie.

De situatie in Dendermonde is tientallen keren beter. En u kunt daar én grote én kleine én grote en kleine groepen terzelfder tijd in onderbrengen. U hebt daar bovendien alle mogelijke multifunctionele lokalen die men in de Witte Villa niet heeft. U kunt daar koken, slaapgelegenheid geven, lessen organiseren, enz... U hebt daar terzelfder tijd, door de aanwezigheid van de school, infrastructuur ter beschikking. De twee zijn gewoon niet vergelijkbaar. En het enige dat u misschien zou kunnen zeggen is dat de omgeving niet zo mooi is, maar dat is omdat u Dendermonde niet kent.

Als u zich 150 meter verplaatst, zit u in het groen. Er zijn sportvelden aan alle kanten van de stad. De kern is maar 200 meter ver. Die omgeving is zeker beter dan waar men nu zit.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik zou hier de artikelsgewijze bespreking willen afsluiten

Geen bezwaar ? De bespreking van de begroting 2003 is afgesloten.

Ik heb twee belangrijke mededelingen.

Alhoewel mijn naam verkeerd is geschreven op de uitnodiging en alhoewel de voorzitter van de VVP hier niet is op dit ogenblik – maar hij is hier dikwijls - wil ik toch de aandacht vestigen op de beslissing van de raad van bestuur van de VVP om op zaterdag 7 december de jaarvergadering hier te houden.

Het is zo gesteld dat ik het moeilijk kan lezen - en mijn naam is niet goed geschreven, wat mij een beetje hinder meebrengt - maar de provincie Oost-Vlaanderen treedt op als gastprovincie op zaterdag 7 december aan het Zuid, onthaal om 9 30 uur en de verwelcoming om 10 00 uur en daarna volgen de besprekingen die zullen doorgaan tot rond 13 00 uur welke vooral zullen gaan over het kerntakendebat en het nieuwe provinciedecreet.

Ik zou u willen vragen dat we zaterdag 7 december – en ik ben ervan overtuigd dat collega Johan Beke deze mededeling zou appreciëren - zouden vrijhouden.

Morgen staan er twee dossiers buiten begroting op de agenda en dan is er de bespreking van amendementen, replieken ook of een oproep tot stemming.

Mij zijn een aantal amendementen bekend, onder andere van mijnheer Gillis, van mijnheer Mendonck en van mijnheer Van Autreve. Deze zijn reeds uitgedeeld.

Er is mij een amendement ter kennis gelegd, een soort tekst, een motie, naar aanleiding van de Werelddag van verzet tegen extreme armoede. Die motie is niet ondertekend en niet gedateerd. Ik verklaar die motie hier en nu als niet gelezen en niet ontvankelijk. Ik heb alleen te maken met ondertekende stukken die gedateerd zijn. Mocht een jurist/juriste mee aan de basis liggen van die tekst dan zal hij/zij mij begrijpen.

Dit is niet ontvankelijk.

Ik wil wel uitgaan van de gedachte dat het misschien afkomstig is van twee collega's die een brief hebben geschreven in verband met de Werelddag van verzet tegen Extreme Armoede en het banket van morgen.

DEBATTEN

De heer gouverneur heeft daarop al geantwoord. Ik heb ook geantwoord vandaag. Er zal voor gezorgd worden dat de fractieleiders ook kopij van mijn antwoord krijgen, waarin ik onder meer zeg dat ik niet twijfel aan de goede en totaal onbaatzuchtige bedoelingen, enkel gericht op een verdediging van de armen onder ons en zeker niet op het eigen profiel, maar dat ik ondertussen toch het banket als een provinciale ontmoetingsplaats en als een democratisch gebeuren wil verdedigen.

De motie is niet ontvankelijk. Ze is niet getekend, niet gedateerd en ze wordt niet besproken in die omstandigheden. Overigens moeten er vijf dagen verlopen tussen een motie en een bespreking.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De motie bestond uit twee delen. U hebt ze alle twee ontvangen en ik meen dat het eerste gedeelte van de motie wel ondertekend geweest is.

De heer voorzitter

Ik heb geen ondertekend stuk. Hebben de bureauleden een ondertekend stuk ?

De heer Liebaut

U zou normaliter twee stukken moeten ontvangen hebben.

De heer voorzitter

Ik heb een geschreven stuk van u en dat is onontvankelijk.

De heer Liebaut

Dat hoort samen met dat eerste stuk, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Voorlopig onontvankelijk, te laat en niet op afdoende manier ondertekend. Dus u zult dat moeten herstellen.

Ik zal u een hint geven : ordemotie morgen.

Dit is geen tekst. En trouwens, het is de moeite niet waard.

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter,

Ik wou gewoon zeggen dat die motie niet van mij uitgaat.

De heer voorzitter

Zeer goed. Ik dacht al dat een jurist dat nooit kon geschreven hebben.

Mevrouw Storms

En de brief waarbij ik mij verontschuldigd voor het diner was voor bepaalde mensen bestemd en, denk ik, niet van zo een groot belang.

De heer voorzitter

Alhoewel ik weet hoe intens de verhouding op sommige ogenblikken geweest is in het verleden, zoals Het Pallieterken heeft geschreven, tussen u en mijnheer de fractieleider van de sp.a weet ik niet of wij een intieme correspondentie voeren. Dus wat mij bereikt van uwentwege maak ik ook bekend in dat opzicht.

Handhaaft u de motie, Mijnheer Liebaut ?

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter,
Het voorstel van de motie gaat uit van de meerderheid, vanwege de drie fracties van de meerderheid.

De heer voorzitter

Ik heb geen ondertekende versie. Voorlopig onontvankelijk. Morgen gebeurlijk ordemotie. De fractieleiders van de meerderheid, de eerste gedeputeerde en misschien ook de gedeputeerde die bevoegd is voor deze materie worden nog even in mijn kabinet gevraagd.

Laat ons op deze valse noot niet sluiten. Het was een goed debat en tot morgen om 14 00 uur.

EINDE VAN DE ZITTING